Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Thomas von Kempen

Biblion Tetarton Peri Mimses Christu

[Halle]: [Institutum Judaicum et Muhammedaicum], [1749?]

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847

Druck Freier Zugang

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0001
DFG

<R> Fb-3440.1-9
.10

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0002
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0004
DFG

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΠΕΡΙ
ΜΙΜΗΣΕΩΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ.

ἐν ἔτει

ᾳ ψ μθ'.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0005
DFG

ΒΙΒΛΙΟΝ, Δ΄.

Περὶ τῆ μυσηρίε τῆς Εὐχαριςίας.

Εὐλαβὴς παρακίνησις πρὸς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν.

ΦΩΝΗ΄ ΤΟΥ῀ ΧΡΙΣΤΟΥ῀.

„Ε΄λᾶτε πρὸς ἐμένα ὅλοι ἐσεῖς ὁπῆ κο-
„πιάζετε, καὶ εἶσε βεβαρυμένοι, καὶ
„ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει, λέγει ὁ Κύ-
„ριος. Ο΄ ἄρτος τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω
„σᾶς δώσει, εἶναι ἡ σάρκα με, διὰ τὴν
„ζωὴν τῆ Κόσμε. Λάβετε, φάγετε· τῆ-
„το εἶναι τὸ Σῶμά με, τὸ ὁποῖον διὰ τῆ
„λόγε σας θέλει παραδοθεῖ· τῆτο κάμνε-
„τε εἰς τὴν ἐνθύμησίν με. Ὅποιος τρώ-
„γει τὴν Σάρκα με, καὶ πίνει τὸ Αἷμά με,
„μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐκεῖνον. Τὰ
„λογία ὁπῆ ἐγὼ σᾶς ἐλάλησα, εἶναι
„πνεῦμα, καὶ ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Μὲ πόσην εὐλάβειαν πρέπει νὰ λαμβάνωμεν τὸν Χριστόν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Τοῦτα εἶναι τὰ λόγια σε Χριστέ με, Ἀλήθεια αἰωνία, ἂν καλὰ καὶ νὰ μὴν τὰ εἶπες εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, ἀδὲ γραμμένα νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν ἴδιον τόπον. Διατὶ λοιπὸν εἶναι ἐδικά σε, καὶ εἶναι ἀληθινὰ, πρέπει νὰ τὰ δέχωμαι μὲ εὐχαρισίαν, καὶ ἔμπισοσύνην. Ἐδικά σε εἶναι, καὶ ἐσὺ τὰ εἶπες· καὶ εἶναι καὶ ἐδικά με, διατὶ τὰ ἐλάλησες διὰ τὴν σωτηρίαν με. Τὰ λαμβάνω μετὰ χαρᾶς ἀπὸ τὸ σόμα σε, διὰ νὰ τυπωθῶσι σερεὰ εἰς τὴν καρδίαν με. Μὲ καλῶσι λόγια τόσης καλωσύνης, γεμάτα ἀπὸ γλυκάδαν καὶ ἀγάπην, ἀμὴ μὲ τρομάζωσι τὰ ἁμαρτήματά με, καὶ μὲ προσωποδέρνει ἡ βυπαρά με συνείδησις, νὰ λάβω τόσον μεγάλα Μυστήρια. Μὲ προσκαλεῖ ἡ γλυκάδα τῶν λόγων σε, ἀμὴ μὲ βαρύνει τὸ πλῆθος τῶν ἐλαττωμάτων με.

Β'. Προ-

Β'. Προξάζεις νὰ πλησιάσω εἰς ἐσένα μὲ θάρρος, ἂν θέλω νὰ ἔχω μέρος μετ' ἐσένα· καὶ νὰ λάβω τὴν τροφὴν τῆς ἀθανασίας, ἂν ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ δόξαν. „Ἐλᾶτε, λέ„γεις, εἰς ἐμένα ὅλοι ἐσεῖς ὁπῶ κοπιάζε„τε, καὶ εἶσε βεβαρυμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω „σᾶς ἀναπαύσει. Ὦ γλυκὺς καὶ ἡγαπημένος λόγος εἰς τὰ αὐτία τῶ ἁμαρτωλῶ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐσὺ Κύριε ὁ Θεός μὲ καλεῖς εἰς τὴν μετάληψιν τῶ ἁγιωτάτε σε Σώματος τὸν πτωχὸν καὶ τὸν κακορίζοκον. Καὶ ποῖος εἶμαι ἐγὼ Κύριε, νὰ ἀποκοτήσω νὰ πλησιάσω εἰς ἐσένα; Ἰδὲ ὁπῶ οἱ Οὐρανοὶ οἱ πλέον ὑψηλοὶ δὲν σὲ χωρῶσι, καὶ ἐσὺ λέγεις· ἐλᾶτε ὅλοι εἰς ἐμένα;

Γ'. Τί θέλει νὰ εἰπῆ τέτη ἡ εὐσπλαγχνικωτάτη κατάδεξις, καὶ τόσον ἀγαπητὸν κάλεσμα; Καὶ πῶς νὰ ἀποκοτήσω νὰ ἔλθω, ὁπῶ δὲν γνωρίζω κανένα καλὸν εἰς τῶ λόγε μὲ, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ ἠμπορέσω νὰ ἀποτολμήσω; Πῶς νὰ σὲ βάλλω μέσα εἰς τὸ σπῆτίμε, ὁπῶ πολλὰ συχνὰ ἔπταισα εἰς τὸ γλυκύτατόν σε

πρόσωπον ; Σὲ προσκυνῶσιν οἱ Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι, τρομάζει οἱ ἅγιοι καὶ δίκαιοι, καὶ ἐσὺ λέγεις. „Ἐλᾶτε ὅλοι εἰς „ἐμένα ; Ἂν δὲν τὸ ἔλεγες Κύριε αὐτός σε, ποῖος τὸ ἐπίστευε διὰ ἀληθινόν ; καὶ ἂν δὲν τὸ ἐπρόσταζες ἐσύ, ποῖος ἀποκοτᾶ νὰ πλησιάσῃ ;

Δ'. Ἰδὲ ὅπου ὁ Νῶε, ἄνθρωπος δίκαιος, ἐκοπίασεν ἑκατὸν χρόνες διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς κιβωτοῦ, διὰ νὰ σωθῇ μὲ ὀλίγες· καὶ ἐγὼ πῶς ἠμπορῶ νὰ ἑτοιμασθῶ εἰς μιᾶς ὥρας καιρὸν, διὰ νὰ πάρω μὲ εὐλάβειαν τὸν Κτίτορα τοῦ Κόσμου ; Ὁ Μωϋσῆς ὁ μεγάλος σε δοῦλος, καὶ ἀκριβός σε φίλος, ἔκαμε τὴν Κιβωτὸν ἀπὸ ἄσηπα ξύλα, καὶ τὴν ἔνδυσε μὲ καθαρώτατον μάλαμα, διὰ νὰ φυλάξῃ ἐκεῖ μέσα τοῦς πλάκες τοῦ Νόμου, καὶ ἐγὼ τὸ βρωμισμένον πλάσμα, νὰ ἀποκοτήσω νὰ λάβω ἔτζι εὔκολα ἐσένα τὸν Νομοθέτην, καὶ Ζωοδότην ; Ὁ Σολομὼν ὁ σοφώτατος ἀνάμεσα εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔκτισεν εἰς ἑπτὰ χρόνες τὸν ἐξάκουστον Ναὸν εἰς τιμὴν τοῦ ὀνόματός σε, καὶ διὰ ὀκτὼ ἡμέραις ἐώρτασε τὴν ἑορτὴν τῆς ἀ-

φιερω-

Φιερώσεώς τε· ἐπρόσφερε χίλιαις εἰρηνοποιαῖς θυσίαις· καὶ ἑορτασικὰ ἔβαλε τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης εἰς τὸν τόπον ὁπῦ ἔχεν ἑτοιμασμένον μὲ ἦχον σαλπίγγων, καὶ μὲ χαρᾶς· καὶ ἐγὼ ὁ δυσυχὴς καὶ πτωχότατος ἀνάμεσα εἰς ὅλες τὲς ἀνθρώπες, πῶς νὰ βάλλω ἐσένα μέσα εἰς τὸ σπῆτί μȣ, ὁπῦ μετὰ βίας ἠξεύρω νὰ ἐξοδεύσω μὲ εὐλάβειαν μισὴν ὥραν; καὶ ἄμποτες νὰ ἦτον ἀληθινὸν, νὰ ἐξόδευα κἀν μίαν φορὰν ἄξια σχεδὸν μισὴν ὥραν.

Ε'. Ω Θεέ μȣ πόσα ἐσπάδαξαν αὐτοὶ νὰ κάμȣσι διὰ νὰ σῦ ἀρέσȣν· ἀλλὰ μονον εἰς ἐμένα πόσον ὀλίγον εἶναι ἐκεῖνο ὁπῦ ἐγὼ κάμνω· πόσον ὀλίγον καιρὸν ἐξοδιάζω ὅταν ἑτοιμάζωμαι νὰ κοινωνήσω· ὀλίγαις φοραῖς εἶμαι τελείως συμμαζωμένος, καὶ ὀλιγοστόταις εἶμαι ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ξελογιασμόν. Καὶ ἀληθινὰ ἐμπροσθὰ εἰς τὴν σωτήριον παρȣσίαν τῆς Θεότητός σȣ, δὲν ἔπρεπε νὰ μῦ ἔρχεται κανένας ἄπρεπος συλλογισμὸς, οὐδὲ νὰ μὲ κρατῆ κανένα πλάσμα, διατὶ ἔχω νὰ λάβω διὰ ξενοδόχον, ὄχι ἕνα Ἄγγελον, ἀλλὰ τὸν Κύριον τῶν Ἀγγέλων.

ς΄. Ὅμως εἶναι πολλὰ μεγάλη διαφορὰ ἀνάμεσα εἰς τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης μὲ τὰ ἐπίλοιπά της ἅγια, καὶ τὸ καθαρώτατόν σε Σῶμα· μὲ ταῖς νομικαῖς θυσίαις ὁπῦ ἦτον τύποι τῶν μελλόντων, καὶ τὴν ἀληθινὴν θυσίαν τῦ Σώματός σε, ἡ ὁποία κατέπαυσε ὅλαις ταῖς παλαιαῖς θυσίαις.

Ζ΄. Διατί λοιπὸν δὲν ἐξάπτω περισσότερόν εἰς τὴν παρρησίαν σε τὴν προσκυνητήν; Διατί δὲν ἑτοιμάζομαι μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν νὰ βάβω τὰ ἅγιά σε Μυστήρια, μίαν φορὰν ὁπῦ ἐκεῖνοι οἱ παλαιοὶ ἅγιοι Πατριάρχαι, καὶ Προφῆται, Βασιλεῖς ἀκόμι, καὶ ἀρχηγοὶ, μὲ ὅλον τὸν λαὸν, ἔδειξαν τόσην εὐλάβειαν πρὸς τὴν λατρείαν τῦ Θεῦ;

Η΄. Ἐχόρευσεν ὁ εὐλαβέστατος Βασιλεὺς Δαβὶδ ἐμπροσθὰ εἰς τὴν Κιβωτὸν τῦ Θεῦ μὲ ὅλαις τε ταῖς δύναμες, εἰς ἐνθύμησιν τῶν εὐεργεσιῶν ὁπῦ ἔκχε κάμη προτήτερα ὁ Θεὸς εἰς τὲς προπάτοράς τε. Ἔκαμε διαφόρων λογιῶν ὄργανα, ἐσύνθεσε ψαλμὲς, καὶ ἐνομοθέτησε νὰ ψάλλωνται μὲ χαρὰν· καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔψαλε

ἔψαλε μὲ τὴν κιθάραν, φωτισμένος ἀπὸ τὴν χάριν τῦ ἁγίε Πνεύματος. Ἐδιδασκάλευσε τὸν λαὸν τῦ Ἰσραὴλ, νὰ ἐπαινῶ με ὅλην τε τὴν καρδίαν τὸν Θεὸν, καὶ ὁμοφώνως καθημερήσιον νὰ τὸν εὐλογᾶ, καὶ νὰ τὸν ἑορτάζῃ. Ἂν τότε ἦτον τόση ὑλάβεια, καὶ τόση ἔγνοια τῆς δόξης τῦ Θεῦ ἐμπροσθὰ εἰς τὴν Κιβωτόν τ᾽ ἰαθήκης, πόσην εὐλάβειαν καὶ τιμὴν πρέπει νὰ ἔχω ἐγὼ τῶρα, καὶ ὅλος ὁ χρισιανικὸς λαὸς ἐμπροσθὰ εἰς τὴν ἁγίαν Εὐχαρισίαν, εἰς τὴν μετάληψιν τῦ ἐξοχωτάτε Σώματος τῦ Χρισῦ;

Θ. Τρέχεσι πολλοὶ εἰς διαφόρες τόπες διὰ νὰ προσκυνήσεν τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, καὶ θαυμάζονται ἀκέοντες τὴν ζωήν των. Στοχάζονται τὰ μεγάλα κτίρια τῶν Ναῶν των, καὶ φιλῦσι τὰ ἅγιά των κόκκαλα εἰς μεταξωτὰ καὶ χρυσᾶ τυλιγμένα· καὶ ἰδὲ, ὁπῦ ἐσὺ ὁ ἴδιος εἶσαι ἐδῶ παρὼν εἰς ἐμένα ἐπάνω εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, Θεέ με ἅγιε τῶν ἁγίων, Πλάσα τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριε τῶν Ἀγγέλων. Εἰς τὸ νὰ βλέπεν οἱ ἄνθρωποι παρόμοια συχνὰ σύρνονται ἀπὸ περιέργειαν, καὶ

καὶ ἀπὸ ὄρεξιν νὰ ἰδῆσι καινέρια πράγματα, καὶ ὀλίγον καιρὸν εὐγάζειν ἀπὸ αὐτὰ διὰ τὴν διόρθωσίν των, μάλιστα ἐκεῖ ὁπῶ εἶναι πολλὰ τριγυρίσματα δίχως ἀληθινὴν συντριβήν. Ἀμὴ ἐδῶ εἰς τὴν εὐχαριστίαν εἶσαι ὅλος παρὼν Θεάνθρωπε Ἰησῦ Χριστέ. Ἐδῶ λαμβάνεται ὁ καιρὸς τῆς αἰωνίας σωτηρίας, ὁπόταν τινὰς σὲ λάβῃ ἄξια, καὶ μὲ εὐλάβειαν. Καὶ εἰς αὐτὸ δὲν σύρνει τὸν ἄνθρωπον καμιᾶς λογῆς ἐλαφρότης, ἐδὲ περιέργεια, ἢ τὸ αἰσθητικόν, ἀμὴ ἡ σερεὰ πίστις, ἡ εὐλαβὴς ἐλπίδα, καὶ ἡ καθαρὰ ἀγάπη.

Ι. Ὦ ἀέρατε Πλάστα τῦ Κόσμε, πόσα θαυμάσια κάμνεις μαζίμας· πόσον γλυκὰ καὶ ἐλεύθερα περνᾶς μὲ τὲς ἐκλεκτές σε, ὁπῶ προβάλλεις τὸν ἴδιόν σε ἑαυτὸν διὰ νὰ τὸν λαμβάνωσι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ ξεπερνᾷ κάθε νῆν· αὐτὸ σύρνει ταῖς καρδίαις μάλιστα τῶν εὐλαβῶν, καὶ τὲς ἐξάπτει εἰς τὴν ἀγάπην. Διατὶ οἱ ἐμπιστευμένοι σε δῶλοι, οἱ ὁποῖοι περνῶσι ὅλην των τὴν ζωὴν διὰ τὴν διόρθωσίν των, λαμβάνωσι συχνὰ ἀπὸ τῦτο τὸ παναξιώτατον Μυστήριον

μεγάλην

μεγάλην χάριν τῆς εὐλαβείας, καὶ ἀγάπην τῆς ἀρετῆς.

ΙΑ'. Ὦ Θαυμασὴ καὶ κρυμμένη χάρις τέτε τῦ Μυςηρίε· τὴν ὁποίαν μόνον γνωρίζεσιν οἱ ἔμπισοι τῦ Χριςῦ, Ἀμὴ οἱ ἄπισοι, καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ δελεύεσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, δὲν ἠμπορῦσι νὰ τὴν δοκιμάσεν. Εἰς τῦτο τὸ Μυςήριον δίδεται ἡ πνευματικὴ χάρις, καὶ ξαναποκτᾶται εἰς τὴν ψυχὴν ἡ χαμένη ἀρετὴ, καὶ ξαναγυρίζει ἡ εὐμορφία της ὁπῦ ἦτον ἀσχημισμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Μερικαῖς Φοραῖς τόσην εἶναι αὐτὴ ἡ χάρις, ὅτι ἀπὸ τὴν πλεσιότητα τῆς δοσμένης εὐλαβείας, ὄχι μόνον ὁ νῦς, ἀμὴ καὶ τὸ ἀδύνατον κορμὶ γροικᾷ ταῖς δυνάμες τε μεγαλήτερας.

ΙΒ'. Ὅμως πρέπει πολλὰ νὰ πικραν-θῶμεν, καὶ νὰ λυπηθῶμεν, διὰ τὴν κρυότητα, καὶ ἀμέλειάν μας, πῶς δὲν παρακινέμεσθε μὲ μεγαλητέραν ἀγάπην νὰ λαμβάνωμεν τὸν Χριςόν· εἰς τὸν ὁποῖον ςέκεται ὅλη ἡ ἐλπὶς καὶ ὁ μισθὸς, ἐκεῖνων ὁπῦ ἔχεν νὰ σωθῦσιν. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἁγιασμός μας, καὶ ἡ σωτηρία μας· αὐτὸς ἡ παρηγορία τῶν διαβάτων, καὶ

καὶ ἡ αἰωνία ἀγαλλίασις τῶν ἁγίων. Πρέπει λοιπὸν πολλὰ νὰ τὸ πικρανθῶμεν, πῶς πολλοὶ τόσον ὀλίγον γυρεύουσι τοῦτο τὸ σωτηριῶδες Μυστήριον, τὸ ὁποῖον εὐφραίνει τὸν Οὐρανὸν, καὶ φυλάττει ὅλον τὸν Κόσμον. Ὦ τυφλότης καὶ σκληρωσύνη τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, νὰ μὴν ἐγνοιάζεται περισσότερον τόσον ἀνεκδιήγητον δῶρον, καὶ ἀπὸ τὴν καθημερινὴν συνήθειαν νὰ ξεπέφτῃ καὶ εἰς ἀχαρίστειαν.

ΙΓ'. Ἐπειδὴ καὶ τοῦτο τὸ ἁγιώτατον Μυστήριον ἂν ἑορτάζετο εἰς ἕνα μοναχὸν τόπον, καὶ ἀπὸ ἕνα μοναχὸν ἱερέα ἱερεργεῖτο εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, μὲ πόσην ἐπιθυμίαν λογιάζεις ἤθελαν νὰ ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἰδοῦσι τὴν ἱερεργίαν τῶν ἁγίων Μυστηρίων. Ὅμως τῶρα εἶναι πολλοὶ ἱερεῖς, καὶ προσφέρεται ὁ Χριστὸς εἰς πολλοὺς τόπους, διὰ νὰ φαίνεται τόσον πλέον μεγάλη ἡ χάρις, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅσον περισσότερον ἡ ἁγία Κοινωνία εἶναι ἐξαπλωμένη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Εὐχαριστίαν νὰ ἔχῃς πανάγαθε Ἰησοῦ, αἰώνιε Ποιμὴν, ὁ

ὁποῖος

ὁποῖος ἐκαταδέχθης νὰ θρέψῃς, καὶ νὰ ποτίσῃς ἐμᾶς τὰς πτωχὰς καὶ ἐξωρισμένας μὲ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμάσε, καὶ νὰ μᾶς καλέσῃς μὲ τὰ λόγια τῆ ἰδίε σε στόματος, νὰ τὰ λαμβάνωμεν, λέγωντας. „Ἐλᾶτε εἰς ἐμένα ὅλοι ἐσεῖς ὁπᾶ κοπιά„ζετε, καὶ εἶσε βεβαρυμένοι, καὶ ἐγὰ „θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β'.

Ὅτι εἰς τὸ μυςήριον τῆς ἁγίας Εὐχαριςίας δείχνεται τῆ ἀνθρώπε ἀπὸ τὸν Θεὸν καλωσύνη, καὶ ἀγάπη.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Ἔχωντας Κύριε τὸ θάῤῥος μὲ εἰς τὴν καλωσύνην σε, καὶ μεγάλην σε ἐλεημοσύνην, πλησιάζω ὁ ἄῤῥωςος εἰς τὸν Σωτῆρα, ὁ πεινασμένος καὶ διψασμένος εἰς τὴν βρύσιν τῆς ζωῆς, ὁ πτωχὸς εἰς τὸν Βασιλέα τῆ Οὐρανῆ, ὁ δῆλος εἰς τὸν Κύριον, τὸ πλάσμα εἰς τὸν Πλάσην, ὁ πικραμένος εἰς τὸν καλόν με παρηγορητήν. Καὶ ἀπὸ πᾶ αὐτὸ εἰς ἐμένα, νὰ

ἔλθῃς ἐσὺ εἰς τὲ λόγε με; Ποῖος εἶμαι ἐγὼ, διὰ νὰ μὲ δώσῃς τὸν ἑαυτόν σε; Πῶς νὰ ἀποκοτήσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς νὰ Φανῇ ἐμπροσθά σε; καὶ ἐσὺ πῶς καταδέχεσαι νὰ ἔλθῃς εἰς τὸν ἁμαρτωλόν; Ἐσὺ ἐγνώρισες τὸν ἑαυτόν σε, καὶ ἠξεύρεις πῶς δὲν τὲ εὑρίσκεται κανένα καλὸν, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ τὲ κάμῃς τέτοιαν καλωσύνην. Ὁμολογῶ λοιπὸν τὴν χαμηλότητά με, γνωρίζω τὴν καλωσύνην σε, κηρύττω τὴν ἐλεημοσύνην σε, καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν μεγάλην σε ἀγάπην. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ κάμνεις ἀπὸ καλωσύνην σε, καὶ ὄχι διὰ ἀξιότητα ἐδικήν με· διὰ νὰ γνωρίζω περισσότερον τὴν ἀγαθότητά σε, διὰ νὰ μὲ ἐντυπωθῇ βαθύτερα ἡ ἀγάπη σε, καὶ διὰ νὰ γυρεύω καλλίτερα τὴν ταπεινοσύνην. Διατὶ λοιπὸν αὐτὸ ἀρέσει ἐσένα, καὶ ἐσὺ ἐπρόσταξες ἔτζι νὰ γίνεται, ἀρέσει καὶ εἰς ἐμένα πῶς ἔτω ἐκαταδέχθης, καὶ ἄμποτες ἡ ἁμαρτία με νὰ μὴν μὲ ἐμποδίζεν.

Β'. Ὦ γλυκύτατε καὶ ἀγαθώτατε Ἰησῦ, πόση τιμὴ καὶ εὐχαριστία μὲ ἔπαινον σὲ πρέπει, διὰ τὴν μετάληψιν τὲ ἁγίε

ἁγίᾳ σε Σώματος, τῷ ὁποίᾳ τὴν ἀξίαν δὲν εὑρίσκεται ἄνθρωπος, ὁπῶ νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐξηγήσῃ. Ἀμὴ τί θέλω λογιάσει εἰς αὐτὴν τὴν κοινωνίαν, ὅταν πλησιάζω εἰς τὸν Κύριόν με, τὸν ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ τιμήσω καθὼς πρέπει, καὶ μὲ ὅλον τοῦτο ἐπιθυμῶ μὲ εὐλάβειαν νὰ τὸν λάβω; Τί νὰ λογιάσω καλλίτερον, καὶ ὑγιέτερον, παρὰ μόνον νὰ ταπεινωθῶ ὁλότελα πρὸς ἐσένα, καὶ νὰ ὑψώσω τὴν ἄπειρόν σε καλωσύνην ἐπάνω εἰς ἐμένα; Σὲ ἐπαινῶ Θεέ με, καὶ σὲ δεξάζω εἰς τὸν αἰῶνα. Καταφρονῶ τὸν ἐμαυτόν με, καὶ σῶ τὸν ὑπατάσσω εἰς τὸ βάθος τῆς χαμηλότητός με.

Γ'. Ἰδὲ ὁπῶ ἐσὺ εἶσαι ὁ ἅγιος τῶν ἁγίων, καὶ ἐγὼ τὸ περικάθαρμα τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἰδὲ ὁπῶ ἐσὺ σκύπτεις πρὸς ἐμένα, ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σρέψω τὸ μάτι με πρὸς ἐσένα. Ἰδὲ ὁπῶ ἐσὺ ἔρχεσαι πρὸς ἐμένα, ἐσὺ θέλεις νὰ εἶσαι μὲ τῶ λόγε με, ἐσὺ μὲ καλεῖς εἰς τὸ δεῖπνόν σε. Ἐσὺ θέλεις νὰ μῶ δώσῃς τὴν ἐράνιον τροφὴν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸ ψωμὶ διὰ νὰ τὸ φάγω· ὄχι ἄλλο ψωμὶ, παρὰ

τὸν ἴδιόν σε ἑαυτόν· ψωμὶ ζωντανόν, ὁπῦ ἐκατέβηκες ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, καὶ δίδεις ζωὴν τῦ Κόσμε.

Δ'. Ἰδὲ, ὅθεν καταβαίνει ἡ ἀγάπη, ποία καλωσύνη λάμπει. Ὦ πόσον μέγα λαις εὐχαρισίαις καὶ ἔπαινοι σῦ πρέπων δι αὐτά. Ὦ πόσον ὑγιεσάτη καὶ ὠφέλιμος ἦτον ἡ βελή σε, ὅταν αὐτὸ ἐνομοθέτησες. Πόσον γλυκὺ καὶ νόσιμον ἦτον ἐκεῖνο τὸ κάλεσμα, ὅταν ἔδωσες τὸν ἴδιόν σε ἑαυτὸν διὰ τροφήν. Ὦ πόσον θαυμασὴ εἶναι Κύριε ἡ ἐργασία σε· πόσον δυνατὴ ἡ ἀρετή σε· πόσον ἀδιήγητη ἡ ἀλήθειά σε. Ἐπειδὴ ἐσὺ ἐπρόσαξες, καὶ ἔγιναν τὰ πάντα καὶ ἔτζι ἔγινε τῦτο τὸ Μυςήριον, ἐπειδὴ καὶ ἐσὺ τὸ ἐπρόσαξες.

Ε'. Θαυμασὸν πρᾶγμα καὶ ἄξιον τῆς πίςεως, ὁπῦ ξεπερνᾶ τὸν ἀνθρώπινον νῦν. Ὅτι ἐσὺ Κύριε ὁ Θεός με, ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, περιέχεσαι ὁλόκληρος ὑποκατω εἰς ὀλίγον εἶδος τῦ ψωμίε, καὶ τῦ κρασίε, καὶ λαμβάνεσαι ἀπ' ἐκείνες ὁπῦ σὲ τρώγεν δίχως νὰ φυραίνης. Ἐσὺ Κύριε τῶν ἁπάντων, ὁπῦ δὲν ἔχεις χρείαν ἀπὸ κανένα, ἠθέλησες διὰ μέσε τότε τῦ

Μυςη-

Μυστηρίε νὰ κατοικήσης εἰς ἡμᾶς· Φύλαξαι τὴν καρδίαν με, καὶ τὸ κορμί με ἄμωμον, διὰ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἑορτάζω συχνότερα τὰ Μυστήριά σε μὲ χαρεμένην καὶ καθαρὰν συνείδησιν, καὶ νὰ τὰ λαμβάνω διὰ τὴν αἰωνίαν με σωτηρίαν· τὰ ὁποῖα ἐνομοθέτησες, καὶ ἐδιώρισες ξεχωρισὰ διὰ τιμήν σε, καὶ μνήμην αἰωνίαν.

ς'. Χαίρε ψυχή με, καὶ εὐχαρίστα τὸν Θεὸν διὰ τόσον εὐγενικὸν δῶρον, καὶ μερικὴν παρηγορίαν ὁπῦ ὁ Χριστὸς σῦ ἄφηκεν εἰς τῦτε τὸ λαγκάδι τῶν δακρύων. Ἐπειδὴ καὶ ὅσαις φοραῖς κάμνεις τὴν ἐνθύμησιν τῦτε τῦ Μυστηρίε, καὶ λαμβάνεις τὸ Σῶμα τῦ Χριστῦ, τόσαις φοραῖς κάμνεις τὸ ἔργον τῆς ξαγοράσεώς σε, καὶ γίνεσαι καὶ μέτοχος ὅλων τῶν μισθῶν τῦ Χριστῦ. Διατὶ ἡ ἀγάπη τῦ Χριστῦ ποτὲ δὲν ὀλιγοστεύει, καὶ ἡ μεγαλειότης τῆς ἐλεημοσύνης τε ποτὲ δὲν εὐκαιρώνει. Διὰ τῦτο πρέπει νὰ ἑτοιμάζεσαι πάντοτε μὲ περισσοτεραν ἀνανέωσιν τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ λογιάζης μὲ ἐπιμελῆ συλλογισμὸν τὸ μέγα Μυστήριον τῆς σωτηρίας. Ὅταν κάμνης ἡ ἀκέης τὴν λειτεργίαν, τόσον μεγάλον

πρᾶγμα, τόσον νέον καὶ ἀρεστὸν πρέπει νὰ σᾶ φαίνεται, ὡσὰν νὰ ἦτον ἐκείνη ἡ ἡμέρα, ὁπᾶ ὁ Χριστὸς ἐκατέβη τὴν πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Παρθένε, καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος· ἢ ὡσὰν νὰ ἦτον ἡ ὥρα ὁπᾶ κρεμασμένος εἰς τὸν Σταυρὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων ἔπαθε, καὶ ἀπέθανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ΄.

Ὅτι εἶναι ὠφέλιμον νὰ κοινωνῇ τινὰς συχνά.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α΄. Ἰδὲ ὁπᾶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα Κύριε, διὰ νὰ λάβω τὸ ἀληθινὸν καλὸν ἀπὸ τὸ δῶρόν σε, καὶ διὰ νὰ ἀγαλλιάσω εἰς τὸ ἅγιόν σε κάλεσμα, τὸ ὁποῖον ἑτοίμασες εἰς τὴν γλυκάδαν σε, ὦ Θεέ με, διὰ τὸν πτωχόν. Νὰ ὁπᾶ εἰς τᾶ λόγε σε εἶναι ὅλον ἐκεῖνο, ὁπᾶ ἠμπορῶ καὶ πρέπει νὰ ἐπιθυμήσω. Ἐσὺ εἶσαι ἡ σωτηρία με, ἐσὺ ἡ λύτρωσίς με, ἐσὺ ἡ λύτρωσίς με, ἐσὺ ἡ ἐλπὶς καὶ δύναμις, ἐσὺ ἡ τιμὴ καὶ δόξα. Λοιπὸν ἀγαλλίασαι σήμερον

μερον τὴν ψυχὴν τῦ δέλε σε, διατὶ εἰς ἐσένα Κύριε Ἰησῦ ἐσύκωσα τὸ πνεῦμά με. Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ λάβω τῶρα μὲ προσκύνησιν καὶ εὐλάβειαν. Ὀρέγομαι νὰ σὲ βάλλω μέσα εἰς τὸ σπῆτί με, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ ἀξιωθῶ νὰ λάβω τὴν εὐχὴν σε μὲ τὸν Ζακχαῖον, καὶ νὰ μετρηθῶ ἀναμεταξὺ εἰς τὰ παιδία τῦ Ἀβραάμ. Ἡ ψυχή με ἐπιθυμᾶ τὸ Σῶμά σε, ἡ καρδία με ὀρεγέται νὰ ἑνωθῇ μὲ ἐσένα.

Β'. Δός με τὸν ἑαυτόν σε, καὶ ἄλλο δὲν θέλω· διατὶ ἔξω ἀπὸ λόγε σὲ καμία παρηγορία δὲν ἀζίζει· δίχως ἐσένα δὲν ἠμπορῶ νὰ εἶμαι, καὶ δίχως τὴν ἐπίσκεψίν σε δὲν δύναμαι νὰ ζῶ· διὰ τῦτο μὲ κάμνει χρεία νὰ πλησιάζω συχνὰ εἰς τὸ λόγε σε, καὶ νὰ σὲ λαμβάνω διὰ ἰατρείαν τῆς σωτηρίας με· διὰ νὰ μὴν μὲ λάχῃ καὶ ἀποκάμω εἰς τὸν δρόμον, ἂν μὲ λείψῃ ἡ ἐρανία τροφή· ἐπειδὴ καὶ ἐσὺ ὁ ἴδιος εὐσπλαγνικώτατε Ἰησῦ εἶπες μίαν φοράν διδάσκωντας εἰς τὲς λαὲς, καὶ ἰατρεύωντας διάφορες ἀσθένειας. „Δὲν θέλω νὰ „τὲς ἀφήσω νὰ γυρίσεν εἰς τὸ σπῆτί τες „νηστικοί, διὰ νὰ μὴν ἀποκάμεσιν εἰς τὸν

„δρόμον. Αὐτὸ λοιπὸν κάμε τῶρα μὲ ἐμέ-
να, ἐσὺ ὅπε ἄφησες τὸν ἑαυτόν σε εἰς τὸ
ἅγιον Μυςήριον διὰ παρηγορίαν τῶν πι-
ςῶν. Διότι ἐσὺ εἶσαι ἡ γλυκεῖα τροφὴ τῆς
ψυχῆς, καὶ ὅποιος ἄξια σὲ τρώγει, θέλει
εἶσαι μέτοχος καὶ κληρονόμος τῆς αἰωνίας
δόξης. Μὲ εἶναι ἀληθινὰ ἀναγκαῖον, ὅπε
τόσον συχνὰ ξεπέφτω, καὶ κριματίζω,
συχνὰ μεδιάζω καὶ ἀποκάμνω, ὅτι διὰ
μέσε τε συχνῆς προσευχῆς, καὶ ἐξομο-
λογήσεως, καὶ διὰ μέσε τῆς ἁγίας με-
ταλήψεως τε Σώματός σε, νὰ ξανακαι-
νεργωθῶ, νὰ καθαρισθῶ καὶ νὰ ἐξάψω,
διὰ νὰ μὴν λάχη καὶ μακερύνωντας διὰ
πολὺν καιρὸν, ἤθελα ξεφύγη ἀπὸ τὴν κα-
λήν με ἀπόφασιν.

Γ'. Ἐπειδὴ καὶ ἡ αἴσθησες τε ἀνθρώ-
πε εἶναι εὔκολαις εἰς τὸ κακὸν ἀφ' ἧ γεν-
νηθῆ, καὶ ἂν δὲν βοηθήση ἡ θεία σε ἰατρεία,
εὐθὺς ξεπέφτει ὁ ἄνθρωπος εἰς χειρό-
τερα. Ἡ ἁγία Κοινωνία λοιπὸν ἀποσύρ-
νει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ τὸν
δυναμώνει εἰς τὸ καλόν. Διατὶ ἂν ἐγὼ
τῶρα εἶμαι τόσον συχνὰ ἀμελὴς καὶ κρύος,
ὅταν κοινωνῶ, ἢ λειτεργῶ, τί ἤθελα γένη,
ἂν

ἂν δὲν ἤθελα πάρῃ τὸ ἰατρικόν, καὶ δὲν ἤθελα γυρεύῃ μίαν τόσην μεγάλην βοήθειαν; Καὶ ἂν καλὰ νὰ μὴν ἔμαι ἄξιος νὰ μεταλαμβάνω κάθε ἡμέραν, ἐδὲ καλὰ ἑτοιμασμένος νὰ λειτεργῶ, ὅμως θέλω ἐγνοιασθεῖ νὰ λαμβάνω τὰ ἅγια Μυστήρια εἰς τὲς πρεπεμένες καιρὲς, καὶ νὰ γένω μέτοχος τόσης χάριτος. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ εἶναι μία κυρία παρηγορία τῆς πιστῆς ψυχῆς, ὅτι ὅσον καιρὸν ξενιτεύεται μακρυὰ ἀπὸ ἐσένα εἰς τέτο τὸ θνητὸν κορμὶ, ἐνθυμεμένη συχνὰ τὸν Θεόν της, νὰ λαμβάνῃ τὸν ἠγαπημένοντης μὲ εὐλαβῆ καρδίαν.

Δ΄. Ὦ θαυμασὴ καλωσύνη τῆς εὐσπλαγχνίας σε πρὸς ἐμᾶς, ὅπε ἐσὺ Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ Πλάστης καὶ ζωοποιὸς ὅλων τῶν πνευμάτων, καταδέχεσαι νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν πτωχικὴν ψυχὴν, καὶ νὰ θεραπεύσῃς τὴν πεῖνάντης, καὶ νὰ τὴν δυναμώσῃς μὲ ὅλην σε τὴν Θεότητα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὦ εὐτυχὴς νὲς, καὶ μακαρία ψυχὴ, ὁπε ἀξιώνεται νὰ λάβῃ ἐσένα τὸν Κύριον καὶ Θεόντης μὲ εὐλάβειαν, καὶ νὰ γεμίσῃ ἀπὸ ἀγαλλίασιν πνευματικὴν

τικὴν εἰς τὸ νὰ σὲ λάβῃ. Ὢ πόσον μεγάλον Κύριον λαμβάνει· πόσον ἀγαπητὸν Φίλον ξενοδοχεῖ· πόσον εὔμορφον καὶ εὐγενικὸν νυμφίον ἀγκαλιάζεται, ἄξιον νὰ ἀγαπᾷται ἐπάνω εἰς ὅλες τὲς ἀγαπημένες, καὶ ἐπάνω εἰς ὅ,τι ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιθυμήσῃ. Ἂς σιωπήσεν γλυκύτατέ με Κύριε, ἐμπροσθὰ εἰς ἐσένα, ὁ ϑρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ κάθε σολισμός των. Διότι ὅ,τι καὶ ἂν εὑρίσκεται εἰς αὐτὰ ἄξιον τιμῆς καὶ ἐπαίνε, ὅλον εἶναι ἀπὸ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς καλωσύνης σε, ἐδὲ ϑέλεν φθάσει εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῦ ὀνόματός σε, ἡ σοφία τῦ ὁποίε δὲν ἔχει μέτρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ'.

Ὅτι δίδονται πολλὰ καλὰ ἐκείνων ὁπὲ μὲ εὐλάβειαν κοινωνῦσι.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Κύριε ὁ Θεός με πρόλαβε τὸν δῶλόν σε μὲ ταῖς εὐλογίαις τῆς γλυκάδας σε, διὰ νὰ ἀξιωθῶ νὰ πλησιάσω ἀξίως καὶ εὐλαβῶς εἰς τὸ μεγαλοπρε-

λοπρεπές σε Μυσήριον. Ξύπνησαν τὴν καρδίαν μὲ πρὸς ἐσένα, καὶ ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὴν μεγάλην μὲ ὀκνηρίαν· ἐπίσκεψαί με μὲ τὸ σωτήριόν σε, διὰ νὰ νοσιμευθῶ κατὰ τὸ πνεῦμα τὴν γλυκάδαν σε, ὁπῶ εἶναι κρυμμένη εἰς τῶτο τὸ Μυσήριον, ὡσὰν εἰς μίαν βρύσιν πλεσίαν. Φώτισον ἀκόμι τὰ ὀμμάτιά με, διὰ νὰ ςοχάζωμαι τέτοιον Μυσήριον, καὶ δυνάμωσόν με διὰ νὰ τὸ πιςεύω με ςερεὰν πίςιν· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ εἶναι ἔργον ἐδικόν σε, καὶ ὄχι ἀνθρωπίνη εὕρεσις· ἐδὲ εὑρίσκεται τινὰς ἄξιος ἀπὸ λόγε τε νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ αὐτὰ τὰ μυσήρια ὁπῶ ὑπερβαίνει καὶ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν τῶν Ἀγγέλων· λοιπὸν τί ἠμπορῶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἁμαρτωλὸς, χῶμα, καὶ ςάκτη νὰ ἐξετάξω, ἢ νὰ καταλάβω εἰς ἕνα τόσον ὑψηλὸν ἀπόκρυφον;

Β'. Κύριέ με ἐγὼ μὲ καθαρότητα τῆς καρδίας με, μὲ καλὴν καὶ ςερεὰν πίςιν, καὶ ἀκεμβισμένος εἰς τὴν προσαγήν σε, πλησιάζω εἰς τῶ λόγε σε μὲ θάῤῥος, καὶ προσκύνησιν, πιςεύωντας ἀληθινὰ, πῶς ἐσὺ εἶσαι ἐδῶ παρὼν εἰς τὴν ἁγίαν

Κοινω-

Κοινωνίαν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ θέλεις νὰ σὲ λάβω, καὶ νὰ ἑνωθῶ μὲ τὸ λόγο σε εἰς τὴν ἀγάπην· ὅθεν παρακαλῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σε, καὶ ἱκετεύωσε νὰ μὲ δώσης τέτην τὴν ξέχωρισὴν χάριν, ὅτι ὅλος νὰ ἀναλυώνω εἰς τὸ λόγο σε, καὶ νὰ χύνωμαι εἰς ἀγάπην, καὶ νὰ μὴν γυρεύω πλέον καμιᾶς λογῆς ἄλλην παρηγορίαν· ἐπειδὴ καὶ τὸ τὸ ὑψηλότατον, καὶ ἀξιώτατον Μυςήριον εἶναι σωτηρία τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ κορμί, καὶ ἰατρεία κάθε πνευματικῆς ἀῤῥωςίας· μὲ τὴν ὁποίαν ἰατρεύονται τὰ ψεγάδιά με, χαλινώνονται τὰ πάθημε, καὶ νικῶνται καὶ σμικρύνονται ἡ πεῖραξές με, χύνεται περισσοτέρα χάρις, αὐξάνει ἡ ἀρχινισμένη ἀρετὴ, στερεώνεται ἡ πίςις, δυναμώνεται ἡ ἐλπίδα, καὶ ἡ ἀγάπη ἀνάπτει, καὶ ἐξαπλώνεται.

Γ΄. Ὦ Θεέ με, ἀποδέκτα τῆς ψυχῆς με, διορθωτὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, καὶ δοτὴρ πάσης ἐσωτερικῆς παρηγορίας, κατὰ ἀλήθειαν πολλὰ καλὰ ἐχάρισες, καὶ ἀκόμι συχνὰ χαρίζεις τῶν ἠγαπημένων σε εἰς τὸ Μυςήριον, ὅπε μὲ εὐλάβειαν κοινω-

κοινωνῆσι· ἐπειδὴ καὶ τὲς δίδεις πολλαῖς παρηγορίαις ἐναντίον εἰς διάφορα βάσανα, καὶ τὲς ἀνασυκώνεις ἀπὸ τὸ βάθος τῆς χαμηλότητός των εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς διαθεντεύσεώς σε, καὶ μὲ κάποιαν καινέριαν χάριν τὲς φωτίζεις ἐσωτερικὰ, καὶ τὲς ἀγαλλιάζεις εἰς τρόπον ὅτι ἐκεῖνοι ὁπῶ εὑρίσκοντο βασανισμένοι, καὶ ὑστερημένοι ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς εὐλαβείας πρὶν τῆς κοινωνίας, ὕστερα θρεμμένοι ἀπὸ τῆτο τὸ ἐράνιον φαγὶ καὶ πιότον, δοκιμάζσιν εἰς τὸν ἑαυτών τες μεγάλον καλλιτέρευμα. Καὶ φέρνεσαι τόσον ἐλεύθερα μὲ τὲς ἐκλεκτές σε, διὰ νὰ τὲς δώσης νὰ γνωρίσιν ἀληθινὰ, καὶ φανερὰ νὰ δοκιμάσιν, πόσην ἀχαμνοσύνην ἔχεν ἀπὸ λόγ τες, καὶ ποίαν καλωσύνην καὶ χάριν ἀποκτῆσιν ἀπὸ ἐσένα· διότι ἀπὸ λόγ τες εἶναι κρύοι, ἀνευλαβεῖς, καὶ σφυκτῆς καρδίας, ἀμὴ ἀπὸ ἐσένα ἀποκτῆσι νὰ εἶναι θερμοὶ, χαρέμενοι καὶ εὐλαβεῖς. Ἐπειδὴ καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁπῶ πλησιάζοντας μὲ ταπεινοσύνην εἰς τὴν βρύσιν τῆς γλυκάδας, δὲν ἤθελε λάβη ἀπ' ἐκεῖ κἂν ὀλίγην γλυκάδαν; ἢ

ποῖος παρακεκόμενος σιμὰ εἰς μίαν μεγάλην φωτίαν, δὲν ἤθελε λάβῃ μέρος ἀπ' ἐκείνην τὴν πυράδα; καὶ ἐσὺ εἶσαι βρύσις πάντοτε γεμάτη, καὶ ξεχειλισμένη, φωτία πάντα ἀπτεμένη, καὶ ὁπῶ ποτὲ δὲν σβύνεται.

Δ'. Ὅθεν ἂν δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἀνασύρω ἀπὸ τὸ πλῆθος τῆς βρύσεως, ἐδὲ νὰ πίω ὥστε ὁπῶ νὰ χορτάσω ὅμως θέλει βάλω τὸ στόμα μὲ εἰς τὰ χείλη τῶ ἐρανίε καναλίε, διὰ νὰ λάβω ἀπὸ ἐκεῖ κἂν μίαν μικρὰν σαλαγματίαν, νὰ ἀναπαύσω τὴν δίψαν μὲ, διὰ νὰ μὴν ἀπομείνω τέλεια ξηρός. Καὶ ἂν δὲν ἠμπορῶ ἀκόμι νὰ γένω ὅλος ἐράνιος, καὶ τόσον ἀναμμένος ὡσὰν τὰ Χερεβὶμ, καὶ τὰ Σεσαφὶμ· ὅμως μως θέλω ἀναγκασθῆ νὰ ἐγγοιάζωμαι τὴν εὐλάβειαν, καὶ νὰ ἑτοιμάσω τὴν καρδίαν μὲ, διὰ νὰ ἀποκτήσω κἂν ὀλίγην φλόγα τῆς θείας φωτίας, μεταλαμβάνωνται μὲ ταπείνωσιν τὸ ζωοποιον Μυστήριον. Ἀλλὰ παρακαλῶ σε ἀγαθὲ Ἰησῦ, ἁγιώτατε Σωτὴρ, ἀπόσωσαι μὲ τὴν ἀγαθότητά σε καὶ χάριν σε εἰς ἐκεῖνο ὁπῶ εἶμαι ἐλλειπὴς· ἐσὺ ὁπῶ

ἐκατα-

ἐκαταδέχθης νὰ κράζης ὅλες εἰς τὸ λόγο σε, λέγωντας. „Ἐλᾶτε εἰς ἐμένα ὅ-„σοι κοπιάζετε, καὶ εἶστε βεβαρυμένοι, καὶ „ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

Ε'. Ἐγὼ ἀληθινὰ κοπιάζω μὲ τὸν ἱδρῶτα τῦ προσώπε με, βασανίζομαι ἀπὸ πόνον τῆς καρδίας, εἶμαι φορτωμένος ἀπὸ ἁμαρτήματα, ἐνοχλημένος ἀπὸ πειρασμὲς, ἐμπερδευμένος καὶ καταπατημένος ἀπὸ πολλὰ κακὰ πάθη· καὶ δὲν εἶναι τινὰς νὰ μῦ βοηθήση, ἐδὲ τινὰς νὰ μὲ ἐλευθερώση, καὶ νὰ μὲ σώση, παρὰ μόνος ἐσὺ Κύριε Θεὲ Σωτήρ με· εἰς τὸν ὁποῖον παραδίδω τὸν ἐμαυτόν με, καὶ ὅλα με τὰ πράγματα, διὰ νὰ μὲ Φυλάγης, καὶ νὰ νὰ μὲ Φέρης εἰς τὴν αἰωνίαν ζωήν. Δέξαιμε εἰς τιμὴν καὶ ἔπαινον καὶ δόξαν τῦ ὀνόματός σε, ἐσὺ ὅπῦ μῦ ἑτοίμασες τὸ Σῶμάσε διὰ Φαγητὸν, καὶ τὸ Αἷμά σε διὰ πιστόν. Δόσαι με Θεὲ Σωτήρ με, ὅτι μὲ τὴν συνέχειαν τῦ Μυστηρίε σε, νὰ αὐξάνη ἡ κλίσις τῆς εὐλαβείας με.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε.

Περὶ τῆς ἀξίας τέτε τῦ Μυςηρίε, καὶ τῆς ἱερατικῆς ἐξεσίας.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Λ'. ΑΝ ἤθελες ἔχη ἀγγελικὴν καθαρωσύνην, καὶ τῦ ἁγίε Ἰωάννε τῦ Βαπτις ῦ τὴν ἁγιωσύνην, δὲν ἔσεν ἄξιος νὰ λάβης, ἐδὲ νὰ κάμης τῦτο τὸ Μυςήριον· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ δὲν δίδεται τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ καμίαν ἀξίαν των νὰ τελεσιεργῦν, καὶ νὰ ψηλαφῦν τὸ Μυςήριον τῦ σωματος τῦ Χρις ῦ, καὶ νὰ λαμβάνεν διὰ τροφὴν τες τὸν ἄρτον τῶν Ἀγγέλων. Μεγάλον μυςήριον, καὶ μεγάλη ἡ ἀξία τῶν Ἱερέων, τῶν ὁποίων ἐδόθη ἐκεῖνο ὁπῦ δὲν ἐδόθη τῶν Ἀγγέλων. Διατὶ οἱ Ἱερεῖς μόνοι νομίμως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν χειροτονημένοι, ἔχσι τὴν ἐξεσίαν νὰ ἱεραργῦσι, καὶ ἐπιτελῦσι τὸ Σῶμα τῦ Χρις ῦ. Ὁ Ἱερεὺς ναὶ εἶναι ὁ ὑπηρέτης τῦ Θεῦ, ὁ ὁποῖος μεταχειρίζεται τὸν λόγον τῦ Θεῦ κατὰ τὸν ὁρισμὸν καὶ νομοθέτησιν τῦ Θεῦ, εἰμὴ ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖ ὁ πρῶτος αὐτεργός, καὶ

καὶ ὁπῶ ἐνεργεῖ ἀοράτως, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποτάσσεται ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃ, καὶ ὑπακέει εἰς ὅ,τι καὶ ἂν προσάξῃ.

Β'. Λοιπὸν πρέπει νὰ πιστεύῃς περισσότερον τῶ παντοδυνάμε εἰς τῶτο τὸ ἐξοχώτατον Μυστήριον, παρὰ τῆς αἰσθήσεώς σε, ἢ κανενὸς ὁρατῶ σημείω. Καὶ διὰ τῶτο πρέπει νὰ πλησιάζῃς εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον μὲ φόβον καὶ προσκύνησιν. Στοχασε τὸν ἑαυτόν σε, καὶ ἰδὲς ποία ὑπηρεσία σῶ ἐδόθη διὰ μέσε τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶ Ἐπισκόπε. Νὰ ὁπῶ ἔγινες ἱερεὺς, καὶ ἐχειροτονήθης διὰ νὰ ἱερεργῇς, στοχάσε τῶρα νὰ προσφέρῃς τὴν θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν, μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ εὐλαβειαν εἰς τὲς καιρὲς της, καὶ νὰ ζῇς ἄμωμος. Δὲν ἐλάφρυνες τὸ φόρτωμάσε, ἀμὴ ἐδέθης μὲ ἁλυσίδαν σενωτέρας παιδείας, καὶ εἶσαι χρεώστης μεγαλητέρας τελειότητος, καὶ ἁγιωσύνης. Ὁ Ἱερεὺς πρέπει νὰ εἶναι σολισμένος ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἀρεταῖς, καὶ νὰ δίδῃ τῶν ἄλλων παράδειγμα τῆς καλῆς ζωῆς. Ἡ συναναστροφή τε δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴ ζωὴν τῶν χυδαίων καὶ ποταπῶν ἀνθρώπων,

ἀλλὰ κατὰ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἢ τῶν τελείων ἀνθρώπων εἰς τὴν γῆν.

Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐνδυμένος μὲ τὰ ἱερά τυ, εἶναι ἀντὶ τῦ Χρ'ςῦ, διὰ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸν διὰ λόγυ τυ, καὶ διὰ ὅλον τὸν λαὸν μὲ δέησιν καὶ ταπεινοσύνην. Ἔχει ἐμπροσθὰ καὶ ὀπίσω τυ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ τῦ Κυρίυ, διὰ νὰ ἐνθυμᾶται πάντοτε τὸ πάθος τῦ Χριςῦ· Φέρνει ἐμπροσθά τυ τὸν Σταυρὸν, διὰ νὰ ςοχάζεται ἐπιμελῶς ταῖς πατημασίαις τῦ Χριςῦ, καὶ συχνὰ νὰ σπυδάζῃ νὰ ταῖς ἀκολυθᾷ· ἀπ' ὀπίσω τυ ἔχει τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ, διὰ νὰ ὑποφέρνῃ μὲ γλυκάδαν διὰ τὸν Θεὸν ὅλαις ταῖς ἐναντιότητες, ὁπῦ τῦ γίνονται ἀπὸ τὺς ἄλλυς· Φέρνει ἔμπροσθέν τυ τὸν Σταυρὸν, διὰ νὰ κλαίῃ τὰ ἐδικάτυ ἁμαρτήματα· τὸν φέρνει καὶ ἀπ' ὀπίσω τυ, διὰ νὰ συλλυπεῖται καὶ νὰ κλαίῃ καὶ τῶν ἄλλων ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ νὰ γνωρίζῃ πῶς ἐβάλβη μεσίτης ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ νὰ μὴν περικόπτεται ἀπὸ τὴν προσευχὴν, καὶ ἁγίαν προσφορὰν, ὥστε

ὁπυ

ὁπῶ νὰ ἀξιωθῇ νὰ λάβῃ τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος. Ὅταν ὁ Ἱερεὺς ἱερεργεῖ τιμᾷ τὸν Θεὸν, δίδει χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, σερεώνει τὴν Ἐκκλησίαν, . . . καὶ γίνεται μέτοχος κάθε καλῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε'.

Ἐρώτησις περὶ τῆς ἀσκήσεως ὀμπρὸς ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Κύριέ με, ὅταν λογιάζω τὴν ἀξίαν σε, καὶ τὴν χαμηλότητα τὴν ἐδικήν με, πολλὰ τρέμω, καὶ μέσα με ταράζομαι· ἐπειδὴ καὶ ἂν δὲν πλησιάσω, φεύγω τὴν ζωήν· καὶ ἂν πλησιάσω ἀναξίως, γίνομαι πταίσις. Λοιπὸν τί νὰ κάμω Θεέ με, βοηθέμε, καὶ συμβελευτὰ εἰς τὰς ἀνάγκας με;

Β'. Ἐσὺ δίδασκάλευσαί με τὸν ἴσον δρόμον, πρόβαλέ με καμίαν βραχεῖαν ἄσκησιν, πρέπουσαν τῆς ἁγίας Κοινωνίας· ἐπειδὴ καὶ μὲ εἶναι ὠφέλιμον νὰ ἐξεύρω εἰς ποῖον τρόπον, ἤγουν μὲ ποίαν εὐλάβειαν, καὶ τιμὴν πρέπει νὰ σὲ ἑτοιμάσω τὴν

καρδίαν μὲ, διὰ νὰ λάβω ὑγιέσατα τὸ Μυςήριόν σε, ἢ διὰ νὰ ἱερεργήσω τόσον μεγάλην καὶ θείαν Θυσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῆς ἰδίας συνειδήσεως, καὶ ἀποφάσεως τῆς διορθώσεως.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α'. Ὁ Ἱερέας τῷ Θεῷ πρέπει ἀπάνω εἰς ὅλα, μὲ μεγάλην ταπεινοσύνην τῆς καρδίας, μὲ δέησιν καὶ προσκύνησιν, μὲ σερὰν πίςιν, καὶ καλὸν σκοπὸν τῆς τιμῆς τῷ Θεῷ νὰ πλησιάσῃ, διὰ νὰ ἱερεργήσῃ, νὰ μεταχειρισθῇ, καὶ νὰ λάβῃ τὸ τὸ Μυςήριον· ἐξέταξαι ἐπιμελῶς τὴν συνείδησιν σε, καὶ καθάρισαι καὶ πάσρεψαί τὴν ὅσον δύνασαι μὲ ἀληθινὴν συντριβὴν, καὶ ταπεινὴν ἐξομολόγησιν. Εἰς τόσον ὅτι νὰ μὴν ἔχῃς κανένα βάρος, ἢ νὰ ἠξεύρῃς τίποτες ὅπῷ νὰ σὲ ἀγχυλώνῃ, καὶ νὰ σὲ δυσκολεύῃ διὰ νὰ πλησίζῃς ἐλεύθερα. Ἔχε πίκραν διὰ ὅλα σε τὰ ἁμαρτήματα εἰς τὸ κοινὸν, καὶ πικραίνε

μάλισα

μάλιστα καὶ ἀναξέναζε περισσότερον διὰ τὰ καθημερήσιά σε ξεσρατίσματα· καὶ ἂν ἔχης ἄδειαν ἐξομολογήσε ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Θεὸν μέσα εἰς τὴν καρδίαν σε ὅλους ταῖς κακοριζοικίαις τῶν παθῶν σε.

Β'. Ἀναξέναζε, καὶ πικράινε, πῶς εἶσαι ἀκόμι τόσον σαρκικὸς, καὶ τῆ Κόσμε τόσον κακὰ ἀπονενερωμένος εἰς τὰ πάθη, τόσον γεμάτος ἀπὸ κλίσες τῆς κακῆς ἐπιθυμίας, τόσον ἀφύλακτος εἰς ταῖς ἐξωτερικαῖς αἰσθησες, καὶ τόσον συχνὰ ἐμπερδευμένος ἀπὸ πολλαῖς μάταιαις φαντασίαις. Τόσον πολλὰ κλιμένος εἰς τὰ ἐξωτερικὰ, καὶ τόσον ἀμελὴς εἰς τὰ ἐσωτερικά. Τόσον εὔκολος εἰς τὸ γέλοιον καὶ ἀκρασίαν, καὶ τόσον δύσκολος εἰς τὰ δάκρυα καὶ συντριβήν. Τόσον ἕτοιμος εἰς τὴν ἡδυπάθειαν καὶ ἀνάπαυσιν τῆς σαρκὸς, καὶ τόσον ὀκνὸς εἰς τὴν σκληραγωγίαν καὶ θερμότητα. Τόσον περίεργος εἰς τὸ νὰ ἀκέσης καινέρια, καὶ νὰ θεωρῆς εὐμορφίαις, καὶ τόσον κρύος εἰς τὸ νὰ ἀγκαλιάζεσαι τὰ ταπεινὰ, καὶ πενιχρά. Τόσον πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἔχης πολλὰ, τόσον ἐγκρατὴς εἰς τὸ νὰ δίδης,

καὶ

καὶ τόσον σφικτὸς εἰς τὸ νὰ βαστᾷς. Τόσον ἀτζόχαρος εἰς τὸ νὰ λαλῇς, καὶ τόσον ἀκρατὴς εἰς τὸ νὰ σιωπᾷς. Τόσον ἀσύνθετος εἰς τὰ ἤθη, καὶ τόσον ἀδιάκριτος εἰς τὰ ἔργα. Τόσον χυμένος ἐπάνω εἰς τὸ φαγί, καὶ τόσον κεφὸς εἰς τὸν λόγον τῆ Θεῆ; Τόσον τρεχάτος εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ τόσον ἀργὸς εἰς τὸν κόπον. Τόσον ἄγρυπνος εἰς τὰ παραμύθια, καὶ τόσον ἀποκοιμισμένος εἰς ταῖς ἁγίαις ἀγρυπνίαις. Τόσον γλήγορος διὰ νὰ τελειώνῃς, καὶ τόσον ξελογιασμένος εἰς τὸ νὰ ἐργάζεσαι. Τόσον ἀμελὴς εἰς τὸ νὰ λέγῃς τὴν ἀκολεθίαν σε, τόσον κρύος εἰς τὴν λειτεργίαν σε, καὶ τόσον ἄνυδρος εἰς τὴν Κοινωνίαν σε. Τόσον ὀγλήγορα ξελογιασμένος, καὶ τόσον ὀλιγοσὰ σωσὰ περισυμμαζωμένος. Τόσον εὔκολος νὰ θυμώνῃς, καὶ τόσον πρόθυμος εἰς τῆ ἄλλε τὴν πείραξιν. Τόσον ἕτοιμος εἰς τὸ νὰ κακοσυλλογίζεσαι, καὶ τόσον σκληρὸς εἰς τὸ νὰ ἐλέγχῃς. Τόσον χαρέμενος εἰς ταῖς εὐτυχίαις, καὶ τόσον ἀδύνατος εἰς ταῖς δυσυχίαις. Τόσον συχνὰ ἀποφασίζεις νὰ κάμῃς πολλὰ καλὰ, καὶ ἔπειτα

τα ὀλίγον, ἢ τίποτες βάνεις εἰς πρᾶξιν.

Γ'. Ἀφ' ἧς ἐξομολογήθης, καὶ ἔπλαυσες τᾶτα καὶ ἄλλα σε ἐλαττώματα μὲ πόνον, καὶ μὲ μεγάλην πίκραν τῆς ἀχαμνοσύνης σε, κάμε μίαν σερεὰν ἀπόφασιν νὰ διορθώνης πάντοτε τὴν ζωήν σε, καὶ νὰ πηγαίνης εἰς τὸ καλλίτερον. Ἔπειτα μὲ σωτὴν ἀφιέρωσιν, καὶ σερεὸν θέλημα, πρόσφερε τὸν ἑαυτόν σε εἰς τιμὴν τῆ ὀνόματός με, εἰς τὸ βῆμα τῆς καρδίας σε ὁλόκαυτον θυσίαν παντοτεινήν· ἤγεν παραδίδωντάς με μὲ ἐμπιςοσύνην τὸ κορμί σε, καὶ τὴν ψυχήν σε· εἰς τόσον ὅτι τέτοιας λογῆς νὰ ἀξιωθῆς νὰ πλησιάσης, νὰ προσφέρης τῆ Θεῆ θυσίαν, καὶ νὰ λάβης ὕσερα εἰς σωτηρίαν σε τὸ Μυτήριον τῆ Σώματός με.

Δ'. Ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι ἀξιωτέρα προσφορὰ, ... παρὰ νὰ προσφέρη τὸν ἑαυτόν τε τῆ Θεῆ καθαρὰ καὶ σωτὰ εἰς τὴν λειτεργίαν, καὶ κοινωνίαν. Ἂν κάμη ὁ ἄνθρωπος ὅ,τι περνᾷ ἀπὸ τὸ χέριτε, καὶ ἀληθινὰ μετανοήση, ὁπότε καὶ ἂν σιμώση εἰς τῆ λόγε με διὰ τὸ συγχώ-

„ριον, καὶ χάριν, Ζῶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, ὁ

„ὁποῖος

„ὁποῖος δὲν θέλω τὸν θάνατον τῆ ἁμαρ-
„τωλῆ, μάλιστα ἔχω κάλλιον νὰ ἐπι-
„στρέψει, καὶ νὰ ζῆ, ὅτι δὲν θέλω πλέον
„ἐνθυμηθῆ τὰ κρίματά τε, ἀμὴ ὅλα
„θέλειν τῆ συγχωρηθῆσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ή.

Περὶ τῆς προσφορᾶς τῆ Χριστῆ εἰς τὸν Σταυρὸν, καὶ τῆς ἰδίας ἀφιερώσεως.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α'. Ὡς καθὼς ἐγὼ μὲ ἀνοικτὰ χέρια, καὶ ξεγυμνωμένον κορμὶ ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν, θεληματικῶς ἐπροσφερα τὸν ἐμαυτόν με τῆ Θεῆ καὶ Πατρὸς διὰ τὰ κρίματά σε, εἰς τόσον, ὅτι δὲν ἀπόμεινε τίποτες εἰς τὲ λόγε με, ὁπῆ νὰ μὴν ἔγινεν ὅλον θυσία, διὰ νὰ καταπαύση τὴν θείαν ὀργὴν, ἔτζι πρέπει καὶ ἐσὺ θελληματικῶς νὰ μῆ προσφέρνῃς καθημερινῶς τὸν ἑαυτόν σε εἰς τὴν Λειτεργίαν, ὅσον ἠμπορεῖς πλέον ἐγκαρδιακὰ, εἰς προσφορὰν καθαρὰν καὶ ἁγίαν μὲ ὅλαις σε ταῖς δύναμες, καὶ κλίσες. Τί ἄλλο περισσότερον

ρισσότερον γυρεύω ἀπὸ τῆ λόγε σε, παρὰ νὰ σπεδάζης νὰ μῆ παραδίδης ὁλόκληρα τὸν ἑαυτόν σε; ὅ,τι καὶ ἂν μῆ δώσης ἔξω ἀπὸ ἐσένα, τὸ ἔχω διὰ τίποτες· διατὶ δὲν γυρεύω τὰ δῶρά σε, ἀμὴ τὸν ἑαυτόν σε.

Β'. Ὡς καθὼς ὅλα τὰ πράγματα ἐσένα δὲν σῆ εἶναι ἱκανὰ δίχως ἐμένα, ἔτζι καὶ ἐμένα ὅ,τι καὶ ἂν μῆ δώσης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μῆ ἀρέση, ὅταν δὲν μῆ προσφέρης τὸν ἑαυτόν σε. Πρόσφερέμε καὶ δόσα ὅλον σε τὸν ἑαυτὸν διὰ τὸν Θεὸν, καὶ θέλει εἶσαι ἀρεστὴ ἡ προσφοράσε. Ἰδὲ ὅπῆ ἐγὼ ὅλος ἐπροσφέρθηκα τῆ Πατρὸς διὰ τὴν ἀγάπην σε, καὶ σῆ ἔδωκα ἀκόμι τὸ Σῶμάμε καὶ καὶ ἅνμα διὰ τροφήν σε, διὰ νὰ γένω ὅλος ἐδικός σε, καὶ ἐσὺ νὰ μένης ἐδικός με. Ὅμως ἂν ταθῆς εἰς τὸν ἑαυτόν σε, καὶ δὲν θέλεις προσφερθεῖ θελημάτικῶς εἰς τὸ θέλημά με, δὲν εἶναι σωστὴ ἡ προσφορά σε, ἐδὲ θέλει γένει ἀναμεταξύμας τελεία ἕνωσις. Λοιπὸν ἂν θέλης νὰ ἀποκτήσης τὴν ἐλευθερίαν καὶ χάρίν, πρέπει ἐμπροσθᾶ ἀπὸ ὅλα σε τὰ

ἔργα νὰ προσφέρνης τὸν ἑαυτόν σε θε-
ληματικῶς εἰς τὰ χέρια τῦ Θεῦ. Ἐπει-
δὴ καὶ διὰ τῦτο τόσοι ὀλίγοι φωτίζονται,
καὶ γίνονται ἐσωτερικὰ ἐλεύθεροι, διότι δὲν
ἠξεύρεσι νὰ ἀπαρνησθῶν ὁλότελα τὸν ἑ-
αυτόν τε. „Εἶναι τρεμὰ ἀπόφασις ἐδική
„με, ἂν δὲν παραιτήση τινὰς ὅλα τὰ
„πράγματα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένη μαθη-
„τής με. Ἂν ἐσὺ λοιπὸν ἐπιθυμᾷς νὰ
εἶσαι μαθητής με, πρόσφερέ με τὸν ἑ-
αυτόν σε, μὲ ὅλαις σε ταῖς κλίσες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ θ'.

Ὅτι πρέπει νὰ προσφέρνωμεν τὸν ἑμαυ-
τόν μας, καὶ ὅλα μας τὰ πράγμα-
τα εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ παρα-
καλῶμεν διὰ ὅλες.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Κύριέ με ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶναι εἰς
τὸν Οὐρανὸν, ἢ εἰς τὴν γῆν, ὅλα
εἶναι ἐδικά σε. Ἐπιθυμῶ νὰ σῦ προσφέ-
ρω τὸν ἑμαυτόν με εἰς θελληματικὴν προσ-
φοράν, καὶ νὰ μένω ἐδικός σε παντοτει-
νά. Κύριε, μὲ καθαρωσύνην τῆς καρδίας

με

μȣ σȣ̃ προσφέρνομαι σήμερον διὰ δȣ̃λός σȣ αἰώνιος, εἰς δῶρον καὶ θυσίαν αἰωνίȣ σȣ ἐπαίνȣ. Λάβεμε μὲ τȣ́την τὴν ἁγίαν θυσίαν τȣ̃ πολυτίμȣ σȣ Σώματος, τὴν ὁποίαν σήμερον σȣ̃ προσφέρνω ἐμπροσθὰ εἰς τȣ̀ς Ἀγγέλȣς ὁπȣ̃ ἀοράτως παραςέκονται, διὰ νὰ εἶναι εἰς σωτηρίαν ἐδικήν μȣ, καὶ ὅλȣ σȣ τȣ̃ λαȣ̃.

Β'. Κύριέ μȣ, σȣ̃ προσφέρνω ἐπάνω εἰς τὸ Θυσιαςήριον τῆς εὐσπλαγχνίας σȣ ὅλαις μȣ ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ἀνομίαις ὁπȣ̃ ἔκαμα ἐνώπιόν σȣ καὶ τῶν ἁγίων σȣ Ἀγγέλων, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁπȣ̃ ἠμπόρεσα νὰ ἁμαρτήσω ἕως τὴν παρȣ̃σαν ὥραν, διὰ νὰ ταῖς καύσῃς ὅλαις καὶ νὰ ταῖς καταναλώσῃς μὲ τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης σȣ· καὶ νὰ ἐξαλείψῃς κάθα ῥύπον τῶν κριμάτων μȣ, καὶ νὰ παςρεύσῃς τὴν συνείδησίν μȣ ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν, καὶ νὰ μȣ̃ ςρέψῃς τὴν χάριν σȣ, τὴν ὁποίαν ἔχασα ἁμαρτάνωντας, συγχωρῶντας μȣ ὅλα τὰ σφάλματα, καὶ λαμβάνωντάς με ἐλεημόνως εἰς τὸ φίλημα τῆς εἰρήνης.

Γ'. Τί ἠμπορῶ νὰ κάμω διὰ τὰ ἁμαρ-

τήματά μ; μόνον ταπεινά νὰ τὰ ἐξομολογηθῶ, καὶ νὰ τὰ κλαύσω, καὶ νὰ παρακαλῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σ' ἀσχολάσως νὰ μ' τὰ συγχωρήσης. Σὲ παρακαλῶ ἐπάκουσόν με ἐλεημόνως, ἐδῶ ὅπ' ζήκομαι ἐμπροσθά σ' ὦ Θεέ μ'. Ὅλα μ' τὰ ἁμαρτήματα παρὰ πολλὰ μ' κακοφάινονται, δὲν θέλω πλέον νὰ τὰ ξανακάμω. Ἀμὴ δι αὐτὰ πικραίνομαι, καὶ θέλω πικρανθῆ ὥστε ὅπ' ζῶ, ἕτοιμος νὰ κάμω τὴν μετάνοιαν καὶ πληροφόρησιν ὅσον δύναμαι· συγχώρησόν με Θεέ μ', συγχώρησόν με τὰ κρίματά μ' διὰ τὸ ἅγιόν σ' ὄνομα. Σῶσαν τὴν ψυχήν μ', τὴν ὁποίαν ἐξηγόρασες μὲ τὸ τίμιόν σ' Αἷμα. Νὰ ὅπ' παραδίδομαι εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σ', καὶ ὑποβάλλομαι εἰς τὰ χέρια σ'. Κάμε μετ' ἐμένα κατὰ τὴν καλωσύνην σ', καὶ ὄχι κατὰ τὴν κακίαν μ' καὶ ἀνομίαν μ'.

Δ'. Σ' προσφέρνω ἀκόμι ὅλα μ' τὰ καλὰ, μὲ ὅλον ὅπ' νὰ ἦναι πολλὰ ὀλίγα, καὶ ἀτελῆ, διὰ νὰ τὰ διορθώσης, καὶ νὰ τὰ ἁγιάσης, διὰ νὰ τὰ δεχθῆς, καὶ νὰ τὰ κάμης εὐάρεστά σ', καὶ νὰ μ'

σύρης

σύρης εἰς τὸ καλλίτερον, καὶ νὰ φέρης ἐμένα τὸν ὀκνὸν, καὶ ἀνωφέλευτον καὶ πενιχρὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ μακάριον καὶ ἐπαινετὸν τέλος.

Ε'. Σᾶ προσφέρνω ἀκόμι ὅλαις ταῖς θεάρεσαις ἐπιθυμίαις τῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων, ταῖς ἀνάγκαις τῶν ἐδικῶν, τῶν φίλων, τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἀδελφάδων, καὶ ὅλων μὲ τῶν ἠγαπημένων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν καλὸν εἰς ἐμένα, ἢ εἰς ἄλλες διὰ τὴν ἀγάπην σε· καὶ ὁπᾶ ἐπεθύμησαν καὶ ἐζήτησαν νὰ εἰπῶ τὴν Λειτεργίαν, ἢ νὰ παρακαλέσω διὰ τᾶ λόγε τες, καὶ διὰ τὲς ἐδικές τες, . . . ὅπως ὅλοι ἤθελαν γροικήση τὴν βοήθειαν τῆς χάριτός σε, τὴν σύντρεξιν τῆς παρηγορίας σε, τὴν διαυθέντευσιν εἰς τὲς κινδύνες, τὴν ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τὰ βάσανα· καὶ ἐλευθερωμένοι ἀπ' ὅλα τὰ κακὰ νὰ σὲ ἐπαινέσῃ, καὶ νὰ σὲ εὐχαριστέσῃ μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην τῆς καρδίας των.

ς'. Σᾶ προσφέρνω ἀκόμι δέησες . . . μάλισα διὰ ἐκείνες, ὁπᾶ μᾶ ἔπταισαν, ἢ ἐπίκραναν, ἢ ἐκαταφρόνησαν εἰς κανένα

πρᾶγμα, ἢ μᾶ ἔκαμαν καμίαν ζημίαν, ἢ βάρος. Ἔτι διὰ ὅλες ἐκείνες, τὲς ὁποίες καμίαν φορὰν ἐπίκρανα, ἐσύγχυσα, ἐπαραβάρυνα, ἐσκανδάλισα μὲ λόγια, μὲ ἔργα, γνωστὰ ἢ ἄγνωστα· διὰ νὰ συγχωρήσῃς εἰς ὅλες ἡμᾶς τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ὅσα ἐπταίσαμεν ὁ ἕνας τὲ ἄλλε. Εὔγαλε Κύριε ἀπὸ ταῖς καρδίαις μας κάθε ὑποψίαν, θυμὸν, ὀργὴν, καὶ ἔριδα, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἠμπορᾷ νὰ χαλάσῃ τὴν εἰρήνην, καὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν ἀγάπην ὁπὲ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὡσὰν ἀδελφοί. Ἐλεημονήσε, ἐλεημονήσε Κύριε ἐκείνες ὁπὲ ζητᾶσι τὴν ἐλεημοσύνην σε· δός τὴν χάριν σε ἐκείνων ὁπὲ ἔχεν ἀνάγκην, καὶ κάμε μας τέτοιας λογῆς, ὅτι νὰ γενῶμεν ἄξια νὰ χαιρώμεσθε τὴν χάριν σε, καὶ νὰ προκόπτωμεν εἰς τὸ καλλίτερον διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς αἰωνίε ζωῆς. Ἀμήν.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ι.

Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωμεν μὲ εὐκολίαν τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α'. Σὺ χυὰ πρέπει νὰ συντρέχῃς εἰς τὴν βρῦσιν τῆς χάριτος, καὶ τῆς θείας ἐλεημοσύνης· εἰς τὴν βρῦσιν τῆς ἀγαθότητος, καὶ κάθε καθαρωσύνης, διὰ νὰ ἐρθώσῃς νὰ ἰατρευθῇς ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά σε, καὶ νὰ ἀξιωθῇς νὰ γένῃς δυνατώτερος καὶ ἀγρυπνότερος ἐναντίον εἰς ὅλαις ταῖς πειραξες καὶ δόλες τὲ διαβόλε. Ὁ ἐχθρός ἠξεύρωντας τὸν καιρὸν, καὶ τὴν μεγαλωτάτην ἰατρείαν ὁπὲ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, ἀναγκάζεται μὲ κάθε τρόπον καὶ ἀφορμὴν, νὰ ἀποσύρῃ καὶ νὰ δυσκολεύσῃ ὅσον δύνωται τὲς πιστὲς καὶ εὐλαβεῖς ἀνθρώπες.

Β'. Ἐπειδὴ καὶ κάποιοι ὅταν διαθέτωνται νὰ ἑτοιμασθῶσι διὰ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν, παθαίνωσι περισσότεραις πείραξες ἀπὸ τὸν Σατανᾶν· αὐτὸς, τὸ κακὸν πνεῦμα (καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸν

Ἰω(β) ἦλθε ἀνάμεσα εἰς τὰ παιδία τῆ Θεῆ, διὰ νὰ τὰ συγχίση μὲ τὴν συνηθισμένην τε κακίαν, ἢ νὰ τὰ κάμη πολλὰ δειλὰ καὶ ἐμπερδεμένα, διὰ νὰ ὀλιγοστεύη ταῖς καλαῖς των ἐπιθυμίαις, ἢ πολεμῶντας τα νὰ τὲς εὐγάλη τὴν πίσιν, μήπως καὶ τῆ ὀρθώση ἢ νὰ ἀφίσεν ὁλότελα τὴν Κοινωνίαν, ἢ νὰ σιμώσεν μὲ ψυχρότητα. Ὅμως δὲν πρέπει καθόλε νὰ Φροντίζετε ταῖς πονηρίαις τε, καὶ Φαντασίαις τε, ὅσον καὶ ἂν ἔναι συγχαμέναις, καὶ τρομεραῖς· ἀμὴ ὅλα τὰ Φαντάσματα πρέπει νὰ τὰ σρέφετε εἰς τὸ κεΦάλι τε· πρέπει τὸν τρισκακορίζοικον νὰ τὸν καταΦρονᾶτε, καὶ νὰ τὸν ἀναγελᾶτε, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀΦίνετε τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν διὰ τὲς πολέμες τε, καὶ σύγχυσες ὁπῆ αὐτὸς συκώνει.

Γ'. Συχναῖς Φοραῖς ἀκόμι ἡ πολλὴ Φροντίδα εἰς τὸ νὰ ἀποκτήση τινὲς τὴν εὐλάβειαν, καὶ κάποια περίσσεια ἔγνοια εἰς τὸ νὰ ἐξομολογηθῆ δυσκολεύει τὴν Κοινωνίαν. ἌΦησαν τὲς σοχασμὲς καὶ κάποιαις ψευδεῖς δυσκολίαις τῆς συνειδήσεως, καὶ κάμε κατὰ τὴν συμβελὴν τῶν σοΦῶν· ἐπειδὴ

ἐπειδὴ σὲ ἐμποδίζει τὴν χάριν τῦ Θεῦ, καὶ χαλᾷσι τὴν εὐλάβειαν τῆς ψυχῆς σε. Μὴν ἀφήσης τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν διὰ καμίαν μικρὰν σύγχυσιν, ἢ πείραξιν· ἀμὴ πήγαινε τὸ γλυκορώτερον νὰ ἐξομολογηθῆς, καὶ συγχώρεσαι μεγαλόκαρδος τῶν ἄλλων εἰς ὅλα τὰ πταισίματα ὁπῦ σὲ ἔκαμαν· ὅμως ἂν ἐσὺ ἔπταισες εἰς κανένα, ζήτησαι ταπεινὰ συγχώρησιν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἐλεήμων θέλει σὲ συγχωρήσει.

Δ'. Τί ὠφελεῖ νὰ ἀργῆς τόσον καιρὸν τὴν ἐξομολόγησιν, ἢ νὰ ξεμακρύνης τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν; καθάρισαι τὸν ἑαυτόν σε τὸ γλυκορώτερον, πτύσαι ὀγλήγορα τὸ φαρμάκι, καὶ βιάσε νὰ λάβης τὸ ἰατρικὸν, καὶ θέλεις γροικηθεῖ καλλίτερα, παρὰ ἂν πολὺν καιρὸν ἀργοπορήσης. Ἂν σήμερον τὸ ἀφήσης διὰ τέτην τὴν ἀφορμὴν, αὔριον ἴσως θέλει σᾶ λάχει ἄλλη μεγαλητέρα, καὶ ἔτζι ἠμπορεῖς νὰ δυσκολευθῆς διὰ πολὺν καιρὸν ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν, καὶ νὰ γένης πλέον ἀνάξιος. Διὰ τῦτο ὅσον ἠμπορεῖς τὸ γλυκορώτερον δίωξαι ἀπὸ λόγε σε αὐτὸ τὸ βάρος, καὶ τὴν ὀκνηρίαν· διατὶ δὲν ὠφελεῖ νὰ σέκεσαι πολὺν

λὺν καιρὸν μὲ τὴν καρδίαν βασανισμένος, καὶ συγχισμένος καὶ διὰ τὰ καθημερήσια ἐμπόδια νὰ μακραίνῃς ἀπὸ τὰ θεῖα Μυστήρια· μάλιστα βλέπτει παραπολλὰ νὰ προσμακραίνῃ τινὰς τὴν Κοινωνίαν· διατὶ αὐτὸ ἔχει συνήθειαν νὰ φέρῃ μεγάλον ἀποκοιμισμόν. Ἀλοίμονον, κάποιοι ψυχροὶ καὶ ξελογιασμένοι ἄνθρωποι μετὰ χαρᾶς δυσκολεύονται ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ προσμακραίνεν τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ἐπὶ ταυτῷ, διὰ νὰ μὴν χρεωστῶσι νὰ Φυλάξωσι περισσότερον τὸν ἑαυτόν τους.

Ε'. Ὢ πόσον ὀλίγην ἀγάπην, καὶ ἀδύνατην εὐλάβειαν ἔχουσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τόσον εὔκολα ἀφίνουν τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν. Ὢ πόσον εὐτυχὴς καὶ θεάρεστος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ζῇ τέτοιας λογῆς, καὶ Φυλάγει τὴν συνείδησίν του μὲ τόσην καθαρότητα, ὁπῶς εἶναι ἑτοιμασμένος καὶ ἐπιθυμᾷ νὰ κοινωνῇ καθημερήσιον, ἂν τοῦ ἐδίδετο ἄδεια, καὶ ἂν ἠμπόρειε νὰ τὸ κάμῃ, δίχως νὰ δώσῃ εἰς τῶν ἄλλων τὰ ἁμαρτία. Ἂν τινὰς καμίαν Φορὰν ἀποσυρνεται ἀπὸ ταπεινοσύνην του, ἢ ἀπὸ εὔλογον

γον αἰτίαν, εἶναι ἄξιος ἐπαίνε, διὰ τὴν τιμὴν ὁπῦ δείχνει πρὸς τὸ Μυςήριον. Ἀμὴ ἂν ἀπ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον τῦ ἔμβη ἡ ἀναισθησία, πρέπει νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν ἑαυτόν τε, καὶ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἠμπορέσῃ ἀπὸ μέρες τε, καὶ ὁ Κύριος θέλει βοηθήσει τὴν ἐπιθυμίαν τε, διὰ τὴν καλὴν θέλησιν ὁπῦ βλέπει ξεχωρισὰ εἰς ἐκεῖνον.

ς'. Ἀμὴ ὅταν εὑρίσκεται νόμιμα δυσκολευμένος, ὰς ἔχῃ πάντοτε τὸ καλὸν θέλημα, καὶ τὴν εὐλαβῆ γνώμην νὰ κοινωνήσῃ, καὶ δὲν θέλει ὑςερηθῆ τὸν καρπὸν τῦ Μυςηρίε· ἐπειδὴ καὶ ἠμπορεῖ κάθε εὐλαβὴς ἄνθρωπος, πᾶσαν ἡμέραν καὶ κάθε ὥραν νὰ πλησίαζῃ ὑγιέσατα καὶ ἀνεμποδίςως εἰς τὴν πνευματικὴν Κοινωνίαν τῦ Χριςῦ· ὅμως εἰς κάποιαις ἡμέραις, καὶ εἰς πρεπεμένες καιρὲς πρέπει νὰ λάβῃ τὸ Σῶμα τῦ Λυτρωτῦτε εἰς τὸ ἅγιον Μυςήριον μὲ τὴν πρέπεσαν εὐλάβειαν, καὶ τιμὴν, καὶ νὰ πασχίζῃ καλλίτερα τὴν τιμὴν καὶ δόξαν τῦ Θεῦ, παρὰ νὰ γυρεύῃ τὴν παρηγορίαν τὴν ἐδικήν τε. Διατί ὅσαις φορᾶις ςοχάζεται εὐλαβῶς τὸ Μυςήριον τῆς σαρκώσεως τῦ Χριςῦ, καὶ

καὶ τὸ πάθος, καὶ ἐξάπτει εἰς τὴν ἀγάπην τε, τόσαις φοραῖς κοινωνεῖ μυστικὰ καὶ ἀοράτως δυναμώνεται.

Ζ'. Ὅποιος δὲν ἑτοιμάζεται, παρὰ μόνον ὅταν ἡ ἑορτὴ τὸ ζητᾷ, ἢ ἡ συνήθεια τὸν ἀναγκάζει, συχναῖς φοραῖς εὑρίσκεται ἀτοίμαστος. Μακάριος ἐκεῖνος, ὁπῶ προσφέρει τὸν ἑαυτόν τε θυσίαν τῶ Θεῶ ὅταν λειτουργεῖ, ἢ κοινωνεῖ. Μὴν εἶσαι πολλὰ ἀργὸς ὅταν λειτουργῇς, ἢ γλήγορος, ἀμὴ φύλαγε τὴν καλὴν κοινὴν συνήθειαν ἐκείνων, μὲ τὲς ὁποίες ζῇς. Δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃς τὲς ἄλλες, οὐδὲ νὰ τὲς διδῇς πείραξιν, ἀμὴ νὰ φυλάγῃς τὸν κοινὸν δρόμον κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μεγαλητέρων σε, καὶ νὰ δελεύῃς καλλίτερα διὰ ὠφέλειαν τῶν ἄλλων, παρὲ διὰ τὴν κλίσιν σε, καὶ εὐλάβειάν σε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιά.

Ὅτι τὸ Σῶμα τῶ Χριστῶ, καὶ ἡ ἁγία Γραφὴ εἶναι ἀναγκαιότατα τῆς ψυχῆς.

ΦΩΝΗ

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Ω Γλυκύτατε Κύριε Ἰησῦ, πόση εἶναι ἡ γλυκάδα ἐκείνης τῆς εὐλαβῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία τρώγει μαζίσε εἰς τὸ συμπόσιόν σε. Ἐκεῖ ὁπῦ ἄλλο φαγὶ δὲν δίδεται διὰ νὰ φάγῃ τινὰς, μόνον ἐσὺ μοναχὸς ὁ ἠγαπημένος της, ἐπιθυμημένος ἐπάνω εἰς ὅλαις ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς καρδίας της. Καὶ ἐμένα γλυκὺ εἶναι νὰ κλαύσω ἔμπροσθέν σε ἀπὸ τὰ μέσα τῆς καρδίας μὲ, καὶ μὲ τὴν εὐλαβῆ Μαγδαληνὴν νὰ βρέξω μὲ δάκρυα τὰ ποδάριά σε. Ἀμὴ πῦ εἶναι αὐτὴ ἡ εὐλάβεια; πῦ εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἁγίων δακρύων; Ἔπρεπε ἀληθινὰ ἐμπροσθά σε, καὶ ἐμπροσθὰ εἰς τὲς Ἀγγέλες σε νὰ ἐξαφθῇ ὅλη μὲ ἡ καρδία, καὶ νὰ κλαίῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν· ἐπειδὴ καὶ ἔχω ἐσένε εἰς τὸ Μυςήριον ἀληθινὰ παρόντα, ὂν καλὰ καὶ κρυμμένον ὑποκάτω εἰς ἄλλην ὄψιν.

Β'. Ἐπειδὴ καὶ τὰ ὀμμάτιά μὲ δὲν ἤθελαν ἠμπορέσῃ νὰ ὑποφέρσν νὰ σὲ ἰδῦν εἰς τὴν ἰδίαν σε θείαν λαμπρότητα· μάλιςα

λισα ἀδὲ ὁ Κόσμος ὅλος ἤθελεν ἠμπορέσῃ νὰ βασάξῃ εἰς τὴν λάμψιν τῆς δόξης τῆς μεγαλοπρεπείας σε. Λοιπὸν μὲ τὸ νὰ κρύπτῃς τὸν ἑαυτόν σε ὑποκάτω εἰς τὸ Μυστήριον, βοηθεῖς τὴν ἀδυναμίαν με. Ἐγὼ ἔχω ἀληθινὰ καὶ προσκυνῶ ἐκεῖνον, ὁπῶ οἱ Ἄγγελοι προσκυνοῦσιν εἰς τὸν Οὐρανὸν, ὅμως ἐγὼ διὰ τὴν ὥραν μὲ τὴν πίσιν, ἀμὴ ἐκεῖνοι κατὰ πρόσωπον, καὶ Χωρὶς χάλυμμα. Ἐγὼ πρέπει νὰ εἶμαι ἀναπαυμένος εἰς τὸ Φῶς τῆς ἀληθινῆς πίστεως, καὶ εἰς αὐτὴν νὰ περιπατῶ, ὥσε ὁπῶ νὰ Φέξῃ ἡ ἡμέρα τῆς αἰωνίας λαμπρότητος, καὶ νὰ ἀπεράσεν ἡ σκιαῖς τῶν τύπων. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνο ὁπῶ εἶναι τέλειον, θέλει σχολάσει ἡ μεταχείρησις τῶ Μυστηρίῳ· διατὶ οἱ μακάριοι εἰς τὴν ἐρανίον δόξαν, δὲν ἔχεν χρείαν ἀπὸ Μυστηρίων ἰατρείαν· ἐπειδὴ καὶ χαίρονται ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, θεωρῶντες τὴν δόξαν· καὶ μεταμορφωμένοι ἀπὸ λαμπρότητα εἰς λαμπρότητα τῆς Θεϊκῆς ἀβύσσε, ἀπολαμβάνεσι τὸν σεσαρκωμένον Λόγον τῶ Θεῶ, ὡς καθὼς ἦτον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Γ'.

Γ'. Ὅταν ἐνθυμῶμαι αὐτὰ τὰ θαυμάσια, μῦ γίνεται βαρετὴ ἀκόμι κάθε πνευματικὴ παρηγοριά· διατὶ ὥσε ὁπῦ δὲν βλέπω φανερὰ τὸν Κύριόν μου εἰς τὴν δόξαν τυ, ψηφῶ διὰ τίποτες ὅ,τι καὶ ἂν βλέπω, ἢ ἀκέω εἰς τὸν Κόσμον. Ἐσὺ Θεέμου μῦ ἔσαι μαρτυρία, πῶς κανένα πρᾶγμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὲ παρηγορήσῃ, κανένα πλάσμα νὰ μὲ ἀναπαύσῃ, παρὰ μόνος ἐσὺ ὁ Θεός μου, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ θεωρῶ αἰώνια. Ἀμὴ τῦτο δὲν εἶναι βολετὸν, ὥσε ὁπῦ εὑρίσκομαι εἰς τέτην τὴν φθοράν. Διὰ τῦτο πρέπει νὰ βαλθῶ εἰς μεγάλην ὑπομονὴν, καὶ νὰ ὑποταχθῶ εἰς τῦ λόγυ σε εἰς κάθε μου ἐπιθυμίαν· ἐπειδὴ καὶ οἱ ἅγιοί σε Κύριε, ὁπῦ τῶρα χαίρονται μετ' ἐσένα εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἐπρόσμενάν ἐδῶ κάτω εἰς τὴν γῆν τὸν ἐρχομὸν τῆς δόξης σε, καὶ ἐζῶσαν μὲ πίσιν μεγάλην καὶ ὑπομονήν. Ἐκεῖνο ὁπῦ αὐτοὶ ἐπίσευαν, πισεύω καὶ ἐγώ· καὶ ἐκεῖνο ὁπῦ αὐτοὶ ἤλπιζαν, ἐλπίζω καὶ ἐγώ. Ἐκεῖ ὁπῦ αὐτοὶ ἔφθασαν διὰ μέσε τῆς χάριτός σε, ἐλπίζω νὰ ἔλθω καὶ ἐγώ. Εἰς τόσον ἂς περιπατῶ

μὲ τὴν πίστιν, δυναμωμένος μὲ τὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων. Ἔχω ἀκόμι ἅγια βιβλία διὰ παρηγορίαν, καὶ καθρέπτην τῆς ζωῆς· καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ ὅλα, ἔχω τὸ ἁγιώτατον, καὶ πολυτίμητόν σε Σῶμα διὰ ἐξαίρετον ἰατρικὸν, καὶ καταφυγήν μου.

Δ'. Ἐπειδὴ καὶ δύο πράγματα γροικῶ πῶς μοῦ εἶναι ἀναγκαιότατα εἰς τέτην τὴν ζωὴν, δίχως τὰ ὁποῖα, τέτη ἡ ταλαίπωρος ζωὴ ἤθελε μοῦ εἶσαι ἀνυποφόρητος. Κλειδωμένος εἰς τὴν φυλακὴν τέτε τοῦ σώματος, ὁμολογῶ πῶς μοῦ χρειάζονται δύο πράγματα, ἤγεν τροφὴ, καὶ φῶς. Λοιπὸν ἔδωσες ἐμένα τοῦ ἀρχιώσε τὸ ἅγιόν σε Σῶμα διὰ δυνάμωσιν τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ κορμιοῦ, καὶ ἔβαλες εἰς τὰ ποδάρια μου διὰ λύχνον τὸν λόγον σε. Δίχως αὐτὰ τὰ δύο δὲν ἠμπορῶ καλὰ νὰ ζήσω. Ἐπειδὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ φῶς τῆς ψυχῆς· καὶ τὸ Μυστήριόν σε εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Αὐτὰ ἀκόμι ἠμπορῶν νὰ ὀνομασθῶν δύο τράπεζαις, βαλμέναις ἀπὸ ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. Ἡ μία

μία τράπεζα εἶναι τῆ ἁγίᾳ Βήματος, ὁπῆ ἔχει τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἤγουν τὸ πολύτιμον Σῶμα τῆ Χριστῆ. Ἡ ἄλλη εἶναι τῆ θείᾳ Νόμᾳ, ὁπῆ περιέχει τὴν ἁγίαν διδασκαλίαν, καὶ δείχνει τὴν ὀρθὴν πίστιν, καὶ ὁδηγᾶ βεβαίως ἕως τὰ ἐνδότερα τῆ καταπετάσματος, ὅπε εἶναι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Εὐχαριστίαν νὰ ἔχης Κύριε Ἰησῆ, Φῶς τῆ αἰωνίᾳ Φωτὸς διὰ τὴν τράπεζαν τῆς ἁγίας διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσες διὰ μέσε τῶν δούλων σε τῶν Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων Διδασκάλων.

Ε'. Εὐχαριστίαν νὰ ἔχης Πλάσα καὶ Λυτρωτὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ Φανερώσης εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἀγάπην σε, ἑτοίμασες μεγάλον δεῖπνον, εἰς τὸν ὁποῖον προβάλλεις διὰ νὰ τρώγεν ὄχι τὸ ἀρνὶ τὸ τυπικὸν, ἀμὴ τὸ ἁγιώτατόν σε Σῶμα, καὶ Αἷμα· ἀγαλλιάζοντας ὅλες τὲς πιστὲς μὲ τὸ ἅγιον συμπόσιον, καὶ ποτίζοντάς τες μὲ τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας· εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται ὅλαις ἡ τρυφαῖς τῆ Παραδείσε, καὶ τρώγεσι μα-

ζίμας οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, ἀμὴ μὲ γλυκάδαν εὐτυχεξέραν.

ς'. Ὢ πόσον εἶναι μεγάλη, καὶ τιμημένη ἡ ἀξία τῶν ἱερέων, τῶν ὁποίων ἐδόθη νὰ ἱερεργῶσι μὲ ἅγια λόγια τὸν Κύριον τῆς μεγαλοπρεπείας, μὲ τὰ χείλη των νὰ τὸν εὐλογῶσι, μὲ τὰ χεριάτων νὰ τὸν κρατῶσι, μὲ τὸ ἴδιόν των σῶμα νὰ τὸν τρώγωσι, καὶ εἰς τὰς ἄλλας νὰ τὸν μοιράζωσι. Ὢ πόσον παχρικὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ χέρια, πόσον καθαρὸν ἐκεῖνα τὰ χέρια, πόσον καθαρὸν ἐκεῖνο τὸ σῶμα, πόσον ἅγιον τὸ σῶμα, πόσον ἄσπιλος ἡ καρδία τῦ Ἱερέως, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει τόσαις φοραῖς ὁ αὐτεργὸς κάθε καθαρότητος. Ἀπὸ τὸ σῶμα τῦ ἱερέως ὅπῦ ἔτζι συχνὰ λαμβάνει τὸ Μυστήριον τῦ Χριςῦ, δὲν πρέπει νὰ εὐγαίνει λογος, ὅπῦ νὰ μὴν εἶναι ἅγιος, σεμνὸς, καὶ ὠφέλιμος.

Ζ'. Τὰ ὀμμάτιά τε πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ, καὶ ἐγκρατῆ, ὅπῦ εἶναι συνηθισμένα νὰ θεωρῦν τὸ Σῶμα τῦ Χριςῦ· τὰ χέρια πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ, καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν συκωμένα, ὅπῦ ἔχουσι συνή-

συνήθειαν νὰ ἐγγίζῃ τὸν Πλάστην τῶ Οὐρανῶ, καὶ τῆς γῆς. Διὰ τὲς ἱερεῖς ξεχωρισὰ λέγει ὁ Νόμος. „Ἅ'ς εἶσε ἅγιοι, διατὶ „ἐγὼ ὁ Κύριος ὁ Θεός σας εἶμαι ἅγιος.

Η'. Ἅ'ς μᾶς βοηθήσῃ παντοδύναμε Θεὲ ἡ χάρις σε, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν ἡμεῖς ὁπῶ ἐλάβαμεν τὴν ἀξίαν τὴν ἱερατικὴν, νὰ σὲ δουλεύσωμεν ἀξίως καὶ εὐλαβῶς μὲ πᾶσαν καθαρωσύνην, καὶ καλὴν συνείδησιν. Καὶ ἂν δὲν ἠμπορῶμεν νὰ ζῶμεν εἰς τόσην ἀπταισίαν τῆς ζωῆς, καθὼς πρέπει, ὅμως δόσα μας νὰ κλαύσωμεν ἄξια τὰ κακὰ ὁπῶ ἐπράξαμεν, καὶ νὰ σὲ δουλεύσωμεν ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπροσθὰ πλέον θερμὰ μὲ πνεῦμα ταπεινυσύνης, καὶ ἀπόφασιν καλῶ θελήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιβ'.

Ὅτι ἐκεῖνος ὁπῶ ἔχει νὰ κοινωνήσῃ, πρέπει νὰ ἑτοιμασθῇ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α'. Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁπῶ ἀγαπῶ τὴν καθαρωσύνην, καὶ ὁπῶ δίδω κάθε ἁγιωσύνην. Ἐγὼ γυρεύω καθαρὰν καρ-

δίαν, καὶ ἐκεῖ εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου. Ἑτοίμασαί μοι μεγάλον δειπνητήριον στρωμένον, καὶ θέλω κάμει εἰς τὸ λόγε σε τὸ Πάσχα μὲ τοὺς μαθητάς μου. Ἂν θέλῃς νὰ ἔλθω εἰς τὸ λόγε σε, πρὸς ἐσένα νὰ μείνω, εὔγαλε τὸ παλαιὸν προζύμι, καὶ πάστρεψαι τὴν κατοικίαν τῆς καρδίας σε. Εὔγαλε ἔξω ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ὅλην τὴν ταραχὴν τῶν ἐλαττωμάτων. Κάθησαι ὡς στρατίον μοναχὸς εἰς τὸ δῶμα, καὶ λογίασαι τὰ ξεστρατίσματά σε, μὲ πίκραν τῆς καρδίας σε. Διατὶ καθένας ὁπὸ ἀγαπᾷ, ἑτοιμάζει καλώτατον καὶ εὐμορφότατον τόπον τῷ ἀγαπητῷ τε φίλε· ἐπειδὴ εἰς αὐτὸ γνωρίζεται ἡ ἀγάπη τῷ παραδεχομένε τὸν ἀγαπητόν.

Β'. Ὅμως ἤξευρε πῶς δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἀποσώσῃς αὐτὴν τὴν ἑτοιμασίαν μὲ τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων σε, καὶ ἂν ἑτοιμάζεσεν καὶ διὰ ἕνα ὁλόκληρον χρόνον, καὶ νὰ μὴν εἶχες καὶ ἄλλο τίποτες εἰς τὸν νοῦν σε. Ἀμὴ ἀπὸ καλωσύνην καὶ χάριν δικήν με, σὲ ἀφίνω νὰ σιμώσῃς εἰς τὴ ῥάπεζάν με, ὡσὰν νὰ ἐκράζετο ἕνας πτωχὸς

χὸς εἰς τὸ κάλεσμα ἑνὸς πλησίε, καὶ ἐκεῖνος νὰ μὴν εἶχεν ἄλλο τίποτες διὰ νὰ αὐταμείψῃ ταῖς καλωσύναις τε, μόναν μὲ τὸ νὰ ταπεινωθῇ, καὶ νὰ τὸν εὐχαριςήσῃ. Κάμε ὅ,τι δύνασαι, καὶ κάμε το ἐπιμελῶς, ὄχι ἀπὸ συνήθειαν, ὄχι ἀπὸ ἀνάγκην, ἀμὴ μὲ Φόβον, τιμὴν, καὶ προθυμίαν. Λάβε τὸ Σῶμα τῆ ἀγαπητῆ Κυρίε τῆ Θεῆ σε, ὁπῆ καταδέχεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁπῆ ἔκραξα, ἐγὼ ὁπῆ ἐπρόσαξα νὰ γένῃ. Ἐγὼ θέλω ἀποσώσει ἐκεῖνο ὁπῆ σὲ λείπεται· ἔλα νὰ μὲ λάβῃς.

Γ'. Ὅταν σὲ δώσω τὴν χάριν τῆς εὐλαβείας, εὐχαρίςα τὸν Θεόν σε, ὄχι διατὶ εἶσαι ἄξιος, ἀμὴ διατὶ ἐγὼ σὲ ἐλεημονήθηκα. Ἂν δὲν ἔχῃς τὴν εὐλάβειαν, ἀλλὰ μάλιςα γρικᾶσαι ἄνυδρος, προσεύχε ἀσχολάσως, ἀνασέναζε, καὶ κτύπα· καὶ μὴν σχολάσῃς ἂν δὲν ἀξιωθῇς νὰ λάβῃς μίαν ψίχαν ἢ μίαν σαλαγματίαν ἀπὸ τὴν σωτηριώδη με χάριν. Ἐσὺ ἔχεις χρείαν ἀπὸ ἐμένα, ὄχι ἐγὼ ἀπὸ ἐσένα· ἐδὲ ἐσὺ ἔρχεσαι νὰ μὲ ἁγιάσῃς, ἀμὴ ἐγὼ ἔρχομαι νὰ σὲ ἁγιάσω, καὶ νὰ σὲ καλλιτερεύσω.

τερεύσω. Ἐσὺ ἔρχεσαι διὰ νὰ ἁγιασθῇς ἀπὸ ἐμένα, καὶ νὰ σμιχθῇς μετ' ἐμένα, καὶ νὰ λάβῃς καινέριαν χάριν, καὶ νὰ ἀνάψῃς πάλιν διὰ τὴν διόρθωσίν σε. Μὴν ἀμελῇς τέτην τὴν χάριν, ἀμὴ ἑτοίμασαι μὲ κάθε ἐπιμέλειαν τὴν καρδίαν σε, καὶ βάλε μέσα τὸν ἀγαπητόν σε.

Δ'. Ὅμως πρέπει ὄχι μόνον ἑτοιμασθῇς μὲ εὐλάβειαν πρὶν τῆς Κοινωνίας, ἀμὴ ἀκόμι νὰ βασάξῃς ἐπιμελῶς εἰς αὐτὴν, ἀφ' ἧς λάβῃς τὸ Μυςήριον· καὶ δὲν κάμνει χρεία ὀλιγοτέρας Φυλάξεως ὕσερα, παρὰ ὅπε πρέπει ἡ εὐλαβὴς ἑτοιμασία πρῶτα· ἐπειδὴ καὶ ἡ καλὴ Φύλαξις ὕσερα, εἶναι πάλιν μία καλλίση διάθεσις, διὰ νὰ ἀπόκτήσῃ τινὰς μεγαλητέραν χάριν· διότι ἀπὸ αὐτὸ προέρχεται βέβαια καὶ γίνεται τινὰς ἀνάξιος, ἂν εὐθὺς δοθῇ ἄτακτα εἰς ταῖς ἐξωτερικαῖς παρηγορίαις. Φυλάγε ἀπὸ τὴν πολυλογίαν, σάσε ἀποσυρμένος, καὶ χαίρε τὸν Θεόν σε· διότι ἔχεις ἐκεῖνον, ὅπε ὅλος ὁ Κόσμος δὲν δύναται νὰ σε τὸν πάρῃ. Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇς ὅλος· εἰς τρόπον ὅπε νὰ μὴν ζῇς πλέον

εἰς

εἰς τρόπον ὁπῶ νὰ μὴν ζῇς πλέον εἰς τὰ λόγα σα, ἀλλὰ εἰς ἐμένα χωρὶς καμίαν ἔγνοιαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ'.

Ὅτι ἡ εὐλαβὴς ψυχὴ μὲ ὅλην της τὴν καρδίαν πρέπει νὰ γυρεύῃ τὴν ἕνωσιν τῶ Χριστῶ εἰς τὴν Κοινωνίαν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Ποῖος νὰ μὲ ἀξιώσῃ Κύριέ μα, νὰ σὲ εὕρω μοναχὸν, καὶ νὰ σῶ ἀνοίξω ὅλην μα τὴν καρδίαν, καὶ νὰ σὲ χαρῶ, ὡς καθὼς ἐπιθυμᾷ ἡ ψυχή μα, καὶ πλέον κανεὶς νὰ μὴν μὲ καταφρονᾷ, οὐδὲ κανένα πλάσμα νὰ μὲ σαλεύῃ, ἢ νὰ μὲ βλέπῃ, ἀμὴ ἐσὺ μόνος νὰ μῶ λαλῇς, καὶ ἐγὼ ἐσένα, ὡς καθὼς εἶναι συνήθεια νὰ λαλῇ ὁ ἀγαπητὸς τῶ ἀγαπητῶ, καὶ νὰ συναναπαύεται ὁ φίλος μὲ τὸν Φίλον; Τῶτο παρακαλῶ, τῶτο ἐπιθυμῶ, ὅτι νὰ σμιχθῶ ὅλος μετ' ἐσένα, καὶ νὰ ἀποσύρω τὴν καρδίαν μα ἀπ' ὅλα τὰ πλάσματα· καὶ νὰ μάθω νὰ νοσιμεύωμαι καλλίτερα τὰ θεάνια,

νια, καὶ τὰ ἀνώνια διὰ μέσε τῆς ἁγίας Κοινωνίας, καὶ συχνῆς Ἱερεργίας. Ω Κύριε Θεέμε, πότε θέλω ἑνωθεῖ, καὶ τέλεια μεταμορφωθεῖ εἰς ἐσένα, καὶ νὰ ἀλησμονήσω ὁλοτελῶς τὲ λόγε με; Παρακαλῶ σε νὰ ζαθῆς εἰς ἐμένα καὶ ἐγὼ εἰς ἐσένα, καὶ ἔτζι νὰ μένωμεν πάντοτε ἑνωμένοι.

Β'. Ἐσὺ εἶσαι ἀληθινὰ ὁ ἀγαπητός με, ἀνάμεσα εἰς χιλίες διαλεκτὸς, μὲ τὸν ὁποῖον ὀρέγεται ἡ ψυχή με νὰ εὑρίσκεται ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς της. Ἐσὺ ἀληθινὰ εἶσαι ὁ εἰρηνοποιὸς με, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἄκρα εἰρήνη, καὶ ἀληθινὴ ἀνάπαυσις, ἔξω ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ κόπος, καὶ πόνος, καὶ ἀτελεύτητος ταλαιπωρία. Ἐσὺ ἀληθινὰ εἶσαι Θεὸς κρυμμένος, καὶ ἡ συμβελή σε δὲν εἶναι μὲ τὲς παρανόμες, ἀμὴ ὁ λόγος σε εἶναι μὲ τὲς ταπεινὲς, καὶ ἀγαθές. Ω πόσον γλυκὺ εἶναι Κύριε τὸ Πνεῦμά σε, ὁπῶ διὰ νὰ δείξῃς τὴν γλυκάδαν σε εἰς τὰ παιδία σε, ἐκαταδέχθης νὰ τὰ ἀναψύξῃς μὲ τὸ γλυκύτατον ψωμὶ, ὁπὲ ἐρανόθεν καταβαίνει. Ἀληθινὰ δὲν εἶναι ἄλλο γένος τόσον μεγάλον, ὁπῶ νὰ ἔχῃ

τόσον

τόσον πλησίον τὲς θεές τε, καθὼς ἔσαι ἐσὺ Θεέ μας παρὸν εἰς ὅλες τὲς πιςές σε, τῶν ὁποίων δίδεις τὸν ἑαυτόν σε, νὰ σὲ λαμβάνεν, καὶ νὰ σὲ χαίρωνται διὰ καθημερήσιόν τες παρηγορίαν, καὶ διὰ νὰ συκώνεν τὴν καρδίαν τες εἰς τὸν ἀρανόν.

Γ'. Ἐπηδὴ καὶ ποῖον ἄλλο γένος ἔναι τόσον εὐγενικὸν, ὡσὰν τὸν Χρισιανικὸν λαόν; ἢ ποῖον πλάσμα ὑποκάτω ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἔναι τόσον ἠγαπημένον, ὡσὰν τὴν εὐλαβῆ ψυχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ὁ Θεὸς διὰ νὰ τὴν βόσκη μὲ τὴν ἔνδοξόν τε Σάρκα; Ω' ἀνεκδιήγητη χάρις, ὦ θαυμασὴ καταξίωσις, ὦ ἀγάπη ἀκατάληπτη, ὁπὲ ἐδείχθη μάλισα εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἀμὴ τί νὰ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ διὰ τάτην τὴν χάριν, καὶ διὰ ἀγάπην τόσον ξεχωρισήν; δὲν ἔναι ἄλλο ὁπὲ νὰ ἠμπορῶ νὰ προσφέρω διὰ εὐχαρισίαν, παρὰ νὰ δώσω τέλεια τὴν καρδίαν μὲ τὲ Θεὲ, καὶ νὰ τὴν σμίξω τφικτὰ μετ' αὐτόν. Τότε θέλει ἀγαλλιάσει ὅλα μὲ τὰ ἐντόσθια, ὅταν ἡ ψυχή μὲ θέλει ἐνωθῆ τέλεια μὲ τὸν Θεόν. Τό-

τε θέλει μὲ αὐτεῖ· ἂν ἐσὺ θέλης νὰ εἶσαι μετ' ἐμένα, καὶ ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι μετ' ἐσένα· καὶ ἐγὼ θέλω τὸ ἀποκριθῆ. Καταδέξε Κύριε νὰ μείνης μετ' ἐμένα, καὶ ἐγὼ θέλω μετὰ χαρᾶς νὰ εἶμαι μετ' ἐσένα. Τότη εἶναι ὅλη μὲ ἡ ἐπιθυμία, ἡ καρδία μὲ νὰ εἶναι μετ' ἐσένα ἑνωμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιδ'.

Περὶ τῆς ἐξαπτομένης ἐπιθυμίας τινῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ Σῶμα τὸ Χριστοῦ.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. Ὦ Πόσον εἶναι μεγάλον τὸ πλῆθος τῆς γλυκάδας σὲ Κύριε, τὴν ὁποίαν ἡτοίμασες ἐκείνων ὁπὸ σὲ φοβοῦνται. Ὅταν ἐνθυμοῦμαι Κύριε μερικοὺς εὐλαβεῖς, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουσι μὲ μεγαλωτάτην εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην εἰς τὸ Μυστήριόν σε, τότε μέσα μὲ πολλὰ συγχίζομαι, καὶ ἐντρέπομαι, πῶς ἐγὼ σιμώνω τόσον κρύος καὶ ἀνευλαβὴς εἰς τὸ θυσιαστήριόν σε, καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς ἁγίας Κοινωνίας. Πῶς μένω τόσον ξηρὸς, καὶ

καὶ χωρὶς καμιᾶς λογῆς εὐλάβειαν εἰς τὴν καρδίαν μᾶς. Πῶς δὲν εἶμαι ὅλος ἀναμμένος ἔμπροσθέν σε Θεέμε, ἔτε δοσμένος τόσον πολὺ εἰς τὴν ἀγάπην σε· ἔτε συρμένος ἀπ' αὐτὴν, καθὼς ἐσάθησαν τόσοι εὐλαβεῖς ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν τῆς Κοινωνίας, καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγάπην ὁπᾶ ἐγροικᾶσαν εἰς τὴν καρδίαν τες, δὲν ἐδύνοντο νὰ βασάζεν τὰ δάκρυα, ἀμὴ μὲ τὸ ςόμα τῆς καρδίας ὁμᾶ καὶ τᾶ σώματος ἀναζητᾶσαν ἀπὸ τὰ σπλάχνα τες ἐσένα Θεέ με τὴν ζωντανὴν βρύσιν· μὴν ἠμπορᾶντες ἀλλέως νὰ καταπαύσεν ἐδὲ νὰ χορτάσεν τὴν πεῖναν τες, παρὰ λαμβάνοντες μὲ πᾶσαν χαρὰν καὶ πνευματικὴν προθυμίαν τὸ Σῶμά σε.

Β'. Ὦ ἀληθινὴ καὶ ἔνθερμος πίςις ἐκεῖνων ὁπᾶ εἶναι μία ἀπόδειξις πολλὰ μεγάλη, καὶ ἰσχυρώτατον ἐπιχείρημα τῆς ἁγίας σε παρουσίας. Διότι αὐτοὶ ἀληθινὰ γνωρίζεσι τὸν Κύριόν τες εἰς τὴν κλάσιν τᾶ Ἄρτε· ἐπειδὴ καὶ ἡ καρδία των ἀνάπτει δυνατὰ μέσα των διὰ τὸν Χριςὸν, ὁπᾶ περιπατεῖ μὲ αὐτές. Τέτοια

κλίσις καὶ εὐλάβεια, τόσον μεγάλη ἀγάπη καὶ φλόγα συχνάκις εἶναι μακρὰν ἀπὸ λόγα μα. Ἐλεημανήσα με ὦ ἀγαθὲ Ἰησῦ γλυκύτατε καὶ φιλάνθρωπε, καὶ δόσαι μα τῦ πτωχῦ ὁπῦ ζητῶ ἔλεος, νὰ γροικήσω κὰν καμίαν φορὰν ὀλίγην ἐγκαρδιακὴν φλόγα τῆς ἀγάπης σα εἰς τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν· διὰ νὰ δυναμώνη περισσότερον ἡ πίστις μα, καὶ νὰ αὐξάνη ἡ ἐλπίδα μα εἰς τὴν καλωσύνην σα, καὶ ἡ ἀγάπη πεπυρωμένη μίαν φορὰν τέλεια νὰ μὴν ὀλιγοστεύη ποτὲ δοκιμάζοντας τὸ ἐρώνιον μάννα.

Ι'. Ὅμως δύναται ἡ εὐσπλαγχνία σα νὰ μῦ δώση ἀκόμη τέτην τὴν ἐπιθυμητὴν χάριν, καὶ νὰ μὲ ἐπισκεφθῆ εὐσπλάγχνως ἐν πνεύματι θερμότητος, ὅταν ἔλθη ἡ ἡμέρα ὁπῦ θέλεις καταδεχθεῖ νὰ μῦ κάμης αὐτὴν τὴν χάριν· διότι ἂν καὶ δὲν ἐξάπτω ἀπὸ τόσην μεγάλην ἐπιθυμίαν, καθὼς ἐκεῖνοι οἱ περίφημοι εὐλαβεῖς δῦλοί σα, μ' ὅλον τῦτο διὰ μέσα τῆς χάριτός σα ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω ἐκείνην τὴν μεγάλην καὶ ἔνθερμον ἐπιθυμίαν, παρακαλῶντας καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ γενῶ μέτοχος

χος τῶν τοιούτων θερμῶν ἠγαπημένων σε, καὶ νὰ συναριθμηθῇς εἰς τὴν ἁγίαν των συντροφίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιέ.

Ὅτι ἡ χάρις τῆς εὐλαβείας ἀποκτᾶται μὲ τὴν ταπεινοσύνην, καὶ μὲ τὴν ἀπάρνησιν τοῦ ἑαυτοῦ μας.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α΄. Πρέπει μὲ μεγάλην ἔνστασιν νὰ γυρεύῃς τὴν χάριν τῆς εὐλαβείας, μὲ συνέχειαν νὰ τὴν ζητᾷς, μὲ ὑπομονὴν καὶ θάρρος νὰ τὴν ἀπαντέχῃς, μὲ εὐχαριστίαν νὰ τὴν λαμβάνῃς, μὲ ταπεινοσύνην νὰ τὴν φυλάττῃς, μὲ ἐπιμέλειαν μαζίτης νὰ ἐργάζεσαι, καὶ νὰ βάνῃς εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ τὸν καιρὸν καὶ τρόπον τῆς ἄνωθεν ἐπισκέψεως, ὥστε νὰ ἔλθῃ. Μάλιστα πρέπει νὰ ταπεινώνεσαι, ὅταν μέσα σε γροικᾷς ὀλίγην ἢ ἐδεμίαν εὐλάβειαν, ἐμὴ ὄχι νὰ ἀπορρίχνεσαι πολλὰ, ἀδὲ νὰ πικραίνεσαι παρὰτρατα. Συχνὰ ὁ Θεὸς δίδει εἰς μίαν βραχεῖαν τιμὴν, ἐκεῖνο ὅπου διὰ πολὺν καιρὸν ἐζήρευσε. Δίδει καμίαν

φορὰν εἰς τὸ τέλος ἐκεῖνο, ὅπῶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προσευχῆς ἀργοπόρησε νὰ τὸ δώσῃ.

Β'. Ἂν ἡ χάρις ἐδίδετο πάντοτε εὐθὺς, καὶ ὃν τὴν εἶχε τινὰς ὅταν τὴν ἐπεθύμα, δὲν ἤθελεν εἶσαι τῶ ἀρρώστε ἀνθρώπε πολλὰ ὠφέλιμον. Διὰ τῶτο πρέπει τινὰς νὰ ἀπαιντέχῃ μὲ καλὴν ἐλπίδα καὶ ταπεινὴν ὑπομονὴν τὴν χάριν τῆς εὐλαβείας. Ὅμως ὅταν αὐτὴ δὲν σῶ δίδεται, ἢ κρυφὰ σῶ πέρνεται, ρίξαι τὸ πταίσιμον εἰς τῶ λόγε σε, καὶ εἰς τὰ κρίματά σε. Καμίαν φορὰν ἐκεῖνο ὅπῶ δυσκολεύει καὶ κρύπτει τὴν χάριν εἶναι ὀλίγον πρᾶγμα, ὃν πρέπῃ νὰ τὸ εὑρέμεν ὀλίγον, καὶ ὄχι μάλιστα μεγάλον, ἐκεῖνο ὅπῶ μᾶς δυσκολεύει τόσον καλόν· καὶ ἂν ἐσὺ ἀποδιώξῃς ἀπὸ λόγε σε τῶτο τὸ ὀλίγον, ἢ πολὺ, καὶ τὸ νικήσῃς τελείως, εὐθὺς θέλεις λάβει ἐκεῖνο ὅπῶ ἐζήτησες.

Γ'. Ἐπειδὴ καὶ εὐθὺς ὅπῶ παραδοθῇς ἐξ ὅλης καρδίας σε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ δὲν γυρεύσῃς τῶτο ἢ ἐκεῖνο ὡς καθὼς σῶ ἀρέσει, καὶ θέλεις, ἀλλὰ βαλθῇς ὁλότελα εἰς τῶ λόγε τε, θέλεις εὑρεθῆ συμμαζωμένος,

ζωμένος. Διατὶ κανένα πρᾶγμα δὲν θέλει σᾶ εἶναι τόσον καλὸν, νοσιμον, καὶ ἀρεσὸν, ὡσὰν νὰ γίνεται ἐκεῖνο, ὁπᾶ εἶναι κατὰ τὴν ὄρεξιν τᾶ θεικᾶ θελήματος. Ὅποιος λοιπὸν ἀνασυκώνει εἰς τὸν Θεὸν τὸν νᾶν τε μὲ καθαρὰν καρδίαν, καὶ εὐκαιρώνει τᾶ λόγε τε ἀπὸ κάθε ἄτακτον ἀγάπην, ἢ φόβον κάθε πλάσματος, θέλει γένει ἐπιτηδειότερος διὰ νὰ λάβη τὴν χάριν, καὶ ἄξιος τᾶ δώρε τῆς εὐβαβείας. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κύριος δίδει τὴν εὐχήν τε ἐκεῖ ὁπᾶ εὕρη τὴν καρδίαν ἄδειαν· καὶ ἔσον κανεὶς περισσότερον παραιτεῖ τᾶτα τὰ χαμηλὰ, καὶ περισσότερον ἀποθνήσκει εἰς τᾶ λόγε τε διὰ μέσε τῆς καταφρονήσεώς τε, τόσον ὀγληγορώτερα ἔρχεται ἡ χάρις, ἐμβαίνει πλεσιοπάροχα, καὶ συκώνει ὑψηλότερα τὴν ἐλευθέραν καρδίαν.

Δ΄. Τότε ἡ καρδία τε θέλει ἰδῆ, καὶ θέλει πλετήσει, καὶ θέλει θαυμάσει, καὶ θέλει ἐξαπλωθῆ μέσα τε, διατὶ τὸ χέρι τᾶ Κυρίε εἶναι μὲ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἐβάλθηκεν ὁλότελα εἰς τὰ χέριά τε εἰς ὅλον τὸν αἰῶνα. „Ἰδὲ ἔτως θέλει εὐλο-„γηθῆ ὁ ἄνθρωπος, ὁπᾶ ζητᾶ τὸν Θεὸν

„μὲ ὅλην τὲ τὴν καρδίαν, καὶ δὲν ἔλαβεν
„ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν τε. Αὐτὸς ὅ-
ταν λαμβάνει τὴν ἁγίαν Εὐχαριστίαν,
γίνεται ἄξιος νὰ λάβῃ τὴν ἐξαίρετον χά-
ριν τῆς Θεϊκῆς ἑνώσεως. Διότι δὲν ἀπο-
βλέπει εἰς τὴν ἰδίαν τε εὐλάβειαν καὶ
παρηγορίαν, ἀλλὰ προτιμᾷ τὴν δόξαν
καὶ τιμὴν τὲ Θεὲ ἀπὸ πᾶσαν εὐλάβειαν
καὶ παρηγορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιε΄.

Ὅτι πρέπει νὰ φανερώνωμεν τὲ Χριστὲ
ταῖς ἀνάγκαις μας, καὶ νὰ τὲ ζη-
τέμεν τὴν χάριν τε.

ΦΩΝΗ΄ ΤΟΥ΄ ΜΑΘΗΤΟΥ΄.

Α΄. Ὦ Γλυκύτατε καὶ ἀγαπητὲ Κύριε,
τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ λάβω
τῶρα μὲ εὐλάβειαν, ἐσὺ ἠξεύρεις τὴν ἀσθέ-
νειαν με, καὶ τὴν ἀνάγκην ὁπὲ πάσχω.
εἰς πόσα κακὰ καὶ ἁμαρτίαις κείτομαι·
πόσον συχνὰ παραβαίνομαι, πειράζο-
μαι, συγχίζομαι, καὶ μολύνομαι. Διὰ τὴν
ἰατρείαν ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ σὲ παρα-
καλῶ νὰ μὲ παρηγορήσῃς καὶ νὰ μὲ ἀνα-
λαφρώ-

λαφράσης. Λάλῶ μετ' ἐσένα, ὁπῶ τὰ ἠξεύρεις ὅλα· ὁ ὁποῖος γνωρίζεις ὅλα μὲ τὰ πνευματικὰ, καὶ ὁπῶ μοναχὸς δύνασαι τέλεια νὰ μὲ παρηγορήσης, καὶ νὰ μὲ βοηθήσης. Ἐσὺ ἠξεύρεις ποῖα καλὰ περισσότερον μῶ χρειάζονται, καὶ πόσον πτωχὸς εἶμαι εἰς ταῖς ἀρεταῖς.

Β'. Ἰδὲ ὁπῶ ἔρχομαι ἐμπροσθά σε πτωχὸς, καὶ γυμνὸς, ζητῶντας τὴν χάριν σε, καὶ παρακαλῶντας τὴν ἐλεημοσύνην σε. Θρέψαι τὸν πεινασμένον πτωχὸν τὸν δῶλόν σε· ἄναψαι τὴν ψυχρότητά με μὲ τὴν φωτίαν τῆς ἀγάπης σε. Φώτισαι τὴν τυφλότητά με μὲ τὴν λαμπρότητα τῆς παρρσίας σε. Στρέψαι με ὅλα τὰ γήϊνα εἰς πικρότητα, ὅλα τὰ βαρέα καὶ τὰ ἐναντία εἰς ὑπομονὴν, ὅλα τὰ χαμηλὰ καὶ τὰ πλάσματα εἰς καταφρόνησιν καὶ ἀλησμονησίαν. Σύκωσαι τὴν καρδίαν με πρὸς τῶ λόγε σε εἰς τὸν ἐρανὸν, καὶ μὴν μὲ ἀφήσης νὰ τριγυρίζω ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ἐσὺ μόνος ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπροσθὰ νὰ μῶ εἶσαι γλυκὺς ἕως τῶ αἰῶνος· διατὶ ἐσὺ μόνος εἶσαι τὸ Φαγί με καὶ τὸ πιοτόν με, ἡ ἀγάπη με καὶ ἡ ἀγαλλίασις

σίς με, ἡ γλυκάδα με καὶ κάθε με καλόν.

Γ'. Ἄμποτες ὁλότελα νὰ μὲ ἀνάψῃς, νὰ μὲ καύσῃς, καὶ νὰ μὲ μεταμορφώσῃς εἰς τὸ λόγο σε μὲ τὴν παρεσίαν σε, διὰ νὰ γένω μετ' ἐσένα ἕνα πνεῦμα δια μέσε τῆς χάριτος τῆς ἐσωτερικῆς ἑνώσεως, καὶ διὰ μέσε τῆς ἀναλιγώσεως τῆς ἐξαπτεμένης ἀγάπης· μὴν τὸ κάμῃς νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὸ λόγο σε νησικὸς, καὶ ἐξηραμένος, ἀμὴ ἐργάσε μετ' ἐμένα κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην σε, ὡς καθὼς συχνὰ ἐργάσθηκες θαυμασὰ μὲ τὲς ἁγίες σε. Τί θαῦμα ἂν ἐξάπτεμαν ὅλος διὰ ἐσένα, καὶ ἐξέλειπα τελείως εἰς τὸν ἑαυτόν με, ὄντας ἐσὺ Φωτία πάντοτε ἐξαπτεμένη καὶ ὅπε ποτὲ δὲν σχολᾷ, ἀγάπη ὅπε καθαρίζεις ταῖς καρδίαις, καὶ φωτίζεις τὸν νέν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιζ'.

Περὶ τῆς ἐξαπτεμένης ἀγάπης, καὶ μεγάλης προθυμίας εἰς τὸ νὰ λάβῃ τινὰς τὸν Χριςόν.

ΦΩΝΗ

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

Α'. ΜΕ' ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ ἐξαπτεμένην ἀγάπην, μὲ ὅλην τὴν κλίσιν καὶ θερμότητα τῆς καρδίας, ἐπιθυμῶ Κύριέ μου νὰ σὲ λάβω, καθὼς πολλοὶ ἅγιοι καὶ εὐλαβεῖς ἄνθρωποι εἰς τὴν Κοινωνίαν σὲ ἐπεθύμησαν· οἱ ὁποῖοι σᾶς ἄρεσαν κατὰ πολλὰ διὰ τὴν ἁγιότητα τῆς ζωῆς, καὶ εἶχον ἀκόμη θερμοτάτην εὐλάβειαν. Ὦ Θεέ μου, αἰωνία ἀγάπη, κάθε μου καλόν, εὐτυχία ἀτελεύτητος, ἐπιθυμῶ νὰ σὲ λάβω μὲ περισσοτέραν ἐπιθυμίαν, καὶ μὲ ἀξιωτέραν εὐλάβειαν, ἀπ' ἐκείνην ὁπῶ εἶχεν ἡ ἀγροίκησε ποτὲ κανένας ἅγιος.

Β'. Καὶ ἂν καλὰ καὶ νὰ εἶμαι ἀνάξιος, διὰ νὰ ἔχω ὅλον ἐκεῖνο τὸ φῶς τῆς εὐλαβείας, ὅμως σᾶς προσφέρνω ὅλην τὴν ἀγάπην τῆς καρδίας μου, ὡσὰν νὰ εἶχα μοναχός μου ὅλας ἐκείναις τὰς ἀρεστότατας καὶ ἐξαπτεμέναις ἐπιθυμίαις. Σᾶς προσφέρνω ἀκόμι καὶ σᾶς ἀφιερώνω μὲ μεγαλωτάτην προσκύνησιν καὶ εὐλάβειαν, καὶ μὲ ἐγκάρδιον ἀγάπην, ὅλον ἐκεῖνο ὁπᾶς ἠμπο-

ἠμπορεῖ νὰ σοχασθῇ καὶ νὰ ἐπιθυμήσῃ ἡ εὐλαβὴς καρδία. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φυλάξω τίποτες διὰ λόγε με, ἀλλὰ νὰ σᾶ θυσιάσω θεληματικῶς καὶ ἀπὸ καρδίας τὸν ἐμαυτόν με, καὶ ὅλα τὰ πράγματά με. Κύριε ὁ Θεός με, ποιητά με, καὶ λυτρωτά με, σήμερον ὁρέγομαι νὰ σὲ λάβω μὲ τόσην ἀγάπην, προσκύνησιν, ἔπαινον, καὶ τιμὴν, μὲ τόσην εὐχαριστίαν, ἀξίαν, καὶ ἀγάπην, μὲ τόσην πίστιν, ἐλπίδα, καὶ καθαρωσύνην, μὲ ὅσην σὲ ἐπιθύμησε, καὶ σὲ ἔλαβεν ἡ ἁγιωτάτη σε Μητέρα, ἡ ἔνδοξος παρθένος Μαρία, ὅταν εὐλαβῶς καὶ ταπεινῶς ἀποκρίθη τῷ Ἀγγέλῳ, ὁπᾶ τὴν εὐηγγέλισε τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως, λέγεσα. „Ἰδὲ ἡ δούλη Κύριε, γέ„νητώμοι κατὰ τὸ ῥῆμάσε.

Γ'. Καὶ καθὼς ὁ μακάριος Πρόδρομος ὁ ἐξοχώτατος ἀνάμεσα εἰς τὲς ἁγίες Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, χαρέμενος ἐσκίρτησεν ἐμπροσθά σε διὰ τὴν ἀγαλλίασιν τᾶ ἁγίε Πνεύματος, ὄντας ἀκόμι σφαλισμένος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός τε· καὶ ὕστερα βλέπωντάς σε ἀνάμεσα εἰς τὲς ἀνθρώπες νὰ περιπατῇς, μὲ μεγάλην τα-

ταπείνωσιν, καὶ εὐλαβῆ ἀγάπην ἔλεγεν.
„Ὁ φίλος δὲ τῦ Νυμφίε, ὁπῦ στέκεται
„καὶ τὸν ἀφικρᾶται, χαίρεται μὲ μεγά-
„λην χαρὰν, διατὶ ἀκέει τὴν φωνὴν τῦ
„Νυμφίε· ἔτω καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ἐξά-
ψω μὲ μεγάλην καὶ ἁγίαν ἐπιθυμίαν, καὶ
νὰ σᾶ προσφερθῶ ἐξ ὅλης καρδίας· ὅθεν
ἐγὼ σᾶ παραδίδω καὶ σᾶ προσφέρω ταῖς
ἁγαλλίασες ὅλων τῶν εὐλαβῶν, καὶ ὅλαις
ταῖς ἐνθέρμαις αὐτῶν ἀγάπαις, ταῖς ἔκ-
στασες τῦ νῦ, ταῖς ὑπερφυσικαῖς φώτισες,
καὶ ἐράνιαις θεωρίαις, μὲ ὅλαις ταῖς ἀ-
ρεταῖς, καὶ ὕμνες, ὁπῦ ἐδόθησαν καὶ θέ-
λεν δοθεῖ εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν
ἀπὸ κάθε πλάσμα· καὶ τῦτο διὰ λόγε
με, καὶ διὰ ὅλες ἐκείνες ὁπῦ ἐπαραδόθη-
σαν εἰς ταῖς προσευχαῖς με, διὰ νὰ ἐπαι-
νέσαι, καὶ νὰ δοξολογᾶσαι καθὼς πρέπει
ἀπὸ ὅλες εἰς τὸν αἰῶνα.

Δ'. Δέξε Κύριε ὁ Θεός με τὰς εὐχάς
με, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ὁπῦ ἔχω διὰ νὰ
σὲ ἐπαινῶ ἀσχόλαστα, καὶ δίχως μέτρον
νὰ σὲ εὐλογῶ· τὸ ὁποῖον μὲ κάθε δίκαιον
σᾶ πρέπει κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀνεκ-
διηγήτε σε μεγαλοπρεπείας. Αὐτὰ σᾶ

προσφέρνω, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σȣ̃ τὰ προσφέρνω καθημερȣ́σιον, καὶ εἰς κάθε ϛιγμὴν καιρȣ̃· καὶ μὲ θερμαῖς δέησες προσκαλῶ ὅλα τὰ ȣ̓ράνια Πνεύματα, καὶ ὅλȣς σȣ τȣ̀ς πιϛȣ̀ς διὰ νὰ σὲ εὐχαριϛȣ̃ν, καὶ νὰ σὲ δοξάζȣν ἀτάμα μȣ.

Ε'. Ἂς σὲ ὑμνȣ̃σιν ὅλα τὰ γένη, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, καὶ ἂς μεγαλύνȣν τὸ ἁγιώτατον καὶ γλυκύτατον ὄνομάσȣ μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ ἐξαπτȣμένην εὐλάβειαν. Καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, ὁπȣ̃ μὲ εὐλάβειαν καὶ προσκύνησιν ἱερȣργȣ̃σι τȣ̃το τὸ ὑψηλότατόν σȣ Μυϛήριον, καὶ μὲ τελείαν πίϛιν τὸ λαμβάνȣσιν, ἂς ἀξιωθȣ̃σι νὰ εὕρȣν ἔλεος καὶ χάριν ἔμπροσθέν σȣ, καὶ ἂς παρακαλȣ̃σι ταπεινὰ διὰ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ ὅταν λάβȣν τὴν ἐπιθυμημένην εὐχαριϛίαν καὶ ἀγαλλιαϛικὴν ἕνωσιν, καὶ ἀναχωρήσȣν ἀπὸ τὴν ἁγίαν καὶ ȣ̓ρανίαν τράπεζαν καλὰ παρηγορημένοι, καὶ θαυμαϛὰ θεραπευμένοι, ἂς καταδεχθȣ̃σι νὰ ἐνθυμηθȣ̃ν καὶ ἐμένα τὸν πτωχόν.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιή.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ εἶναι περίεργος ἐξετασὴς τέτε τῦ Μυςηρίε, ἀμὴ ταπεινὸς μιμητὴς τῦ Χριςῦ, ὑποβάζοντας τὸν νῶν τε εἰς τὴν ἁγίαν πίςιν.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ.

Α'. Πρέπει νὰ φυλάγεσαι ἀπὸ τὴν περίεργον καὶ ἀνωφέλευτον ἐξέτασιν τέτε τῦ ὑψηλοτάτε Μυςηρίε, ἂν θέλης νὰ μὴ χαθῆς εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμφιβολίας. Ὅπιος ἐξετάζει τὴν μεγαλοτρέπειαν, σκοτίζεται ἀπὸ τὴν δόξαν. Ὁ Θεὸς δύναται νὰ κάμη περισσότερα, παρὰ ὅπῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταλάβη. Εἶναι συγγνωςὴ κάποια εὐλαβὴς καὶ ταπεινὴ ἐξέτασις τῆς ἀληθείας, ὅταν εἶναι πάντοτε ἕτοιμη νὰ διδαχθῆ, καὶ ἐπιμελῶς νὰ περιπατῆ κατὰ τὰς ὑγιεῖς γνώμας τῶν Πατέρων.

Β'. Μακαρία εἶναι ἡ ἁπλότης, ἡ ὁποία παραιτεῖ τοῖς δύσκολαις τράταις τῶν ζητημάτων, καὶ περιπατεῖ τὴν ὁμαλὴν καὶ

βεβαίαν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν τῦ Θεῦ. Πολλοὶ ἔχασαν τὴν εὐλάβειαν, θέλοντες νὰ ἐξετάσεν τὰ πολλὰ ὑψηλὰ πράγματα. Ὁ Θεὸς θέλει ἀπὸ τὸ λόγο σε πίστιν καὶ καθαρὰν ζωὴν, καὶ ὄχι ὑψηλότητα τῦ νῦ, ἀδὲ βαθυλογίαις περὶ τῶν τῦ Θεῦ Μυστηρίων. Ἂν ἐσὺ δὲν γροικᾶς, ἀδὲ καταλαμβάνεις ἐκεῖνα ὁπῦ εἶναι μέσα σε, πῶς θέλεις καταλάβει ἐκεῖνα ὁπῦ εἶναι ὑπεράνω σε; Ὑπάκεσαι εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ταπείνωσαι τὸν νῦν σε εἰς τὴν πίστιν, καὶ θέλει σῦ δοθῆ τὸ φῶς τῆς σοφίας καθὼς θέλει σῦ ἦναι ὠφέλιμον, καὶ ἀναγκαῖον.

Γ'. Κάποιοι βαρέως πειράζονται ἐπάνω εἰς τὴν Πίστιν, καὶ τὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ δὲν πρέπει τινὰς νὰ ῥίψη τὸ πταίσιμον εἰς αὐτὲς, ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὸν Ἐχθρόν. Μὴν φροντίζης καὶ μὴν φιλονεικᾶς μὲ τὲς λογισμὲς σε, καὶ μὴν ἀποκρίνεσαι εἰς ταῖς ἀμφιβολίαις ὁπῦ ὁ διάβολος σῦ βάζει εἰς τὸ κεφάλι, ἀμὴ πίστευε εἰς τὰ λόγια τῦ Θεῦ, πίστευε εἰς τὲς Ἁγίες, καὶ Προφήτας, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ λόγο σε ὁ κακὸς ἐχθρός. Συχναῖς φοραῖς ὠφελᾷ πολλὰ νὰ ὑποφέρνη ὁ δῦλος τῦ

Θεῦ

Θεῦ παρόμοια πράγματα· ἐπειδὴ καὶ ὁ διάβολος δὲν πειράζει τὲς ἀπίςες καὶ τὲς ἁμαρτωλὲς, τὲς ὁποίες ἀκινδύνως κρατεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε, ἀμὴ πειράζει καὶ βασανίζει μὲ διαφόρες τρόπες τὲς εὐλαβεῖς πιςές.

Δ΄. Πορεύε λοιπὸν μὲ καθαρὰν καὶ ἀναμφίβολον Πίςιν, καὶ πλησίαζε εἰς τὸ ἅγιον Μυςήριον μὲ ταπεινὴν προσκύνησιν· καὶ ὅ,τι δὲν ἠμπορεῖς νὰ καταλάβης, παραδίδετο ἀφροντίτως εἰς τὸν παντοδύναμον Θεόν. Ὁ Θεὸς δὲν σὲ πλανᾷ ὄχι, ἀμὴ πλανᾶται ὅποιος πολλὰ πιςεύει τῷ λόγῳ τε. Ὁ Θεὸς περιπατεῖ μὲ τὲς ἁπλᾶς, φανερώνεται εἰς τὲς ταπεινὲς, ἀλλὰ εἰς τῶν μικρῶν, ἀνοίγει τὸ νόημα εἰς τὲς ἐν πνεύματι καθαρὲς, καὶ κρύπτει τὴν χάριν τε ἀπὸ τὲς περιέργες καὶ ὑπερηφάνες. Ἡ ἀνθρωπίνη νόησις εἶναι ἀδύνατη, καὶ ἠμπορεῖ νὰ λανθασθῇ, ἀμὴ ἡ ἀληθινὴ Πίςις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λανθασθῇ.

Ε΄. Κάθε λόγος καὶ Φυσικὴ ἐξέτασις, πρέπει νὰ ὑπάγῃ ὄπισθεν τῆς Πίςεως, καὶ ὄχι ἔμπροσθεν, ὅτε νὰ τῆς ἐναντιώ-

νεται· ἐπειδὴ εἰς τοῦτο τὸ ἁγιώτατον καὶ ἐξοχώτατον Μυστήριον ἡ Πίστις καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι κατ' ἐξαίρετον τρόπον, καὶ μὲ τρόπους κρυφίους ἐνεργοῦσιν. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, καὶ ἀπεριόριστος, καὶ ἀπειροδύναμος, κάμνει εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν μεγάλα καὶ ἀκατάληπτα πράγματα, ὁποῦ τινὰς δὲν φθάνει νὰ καταλάβη τὰ ὑπερθαύμαστά τε ἔργα. Διότι ἂν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἤθελαν ἦσαι τοιαῦτα, ὁποῦ νὰ καταλαμβάνωνται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὀνομάζωνται θαυμαστὰ καὶ ἀνεκδιήγητα.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ͂ ΘΕΩ͂ ΔΟΞΑ.

Ex Bibliotheca Universitatis Rostochiensis

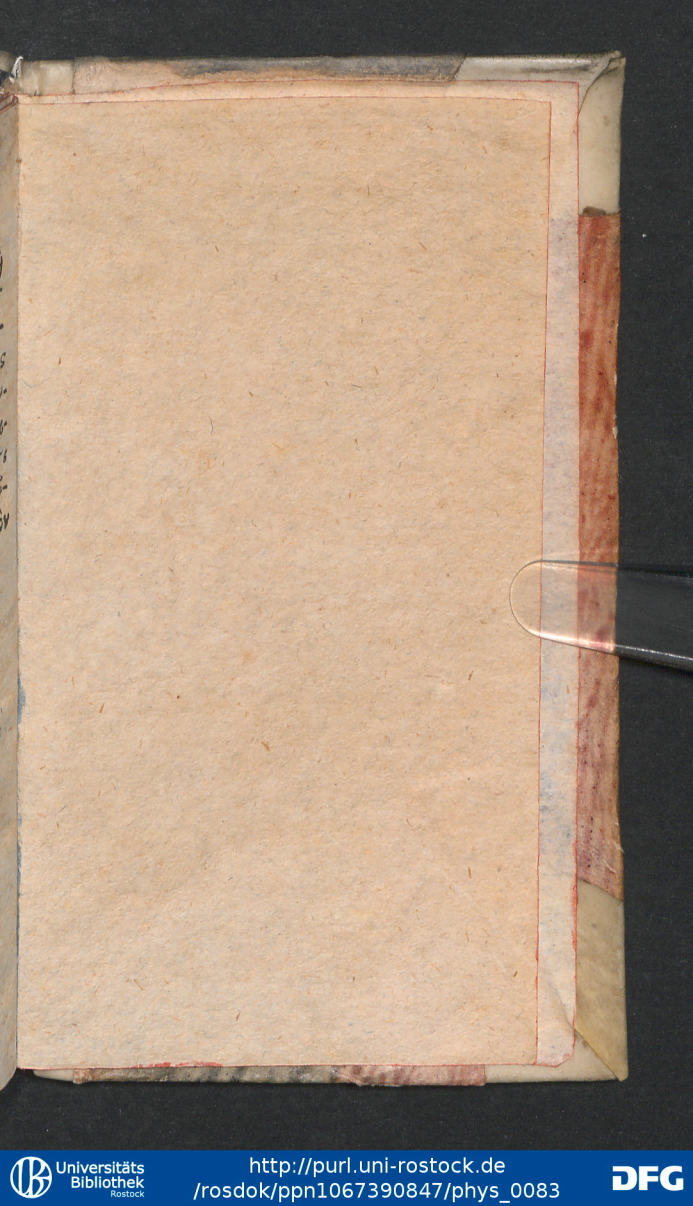

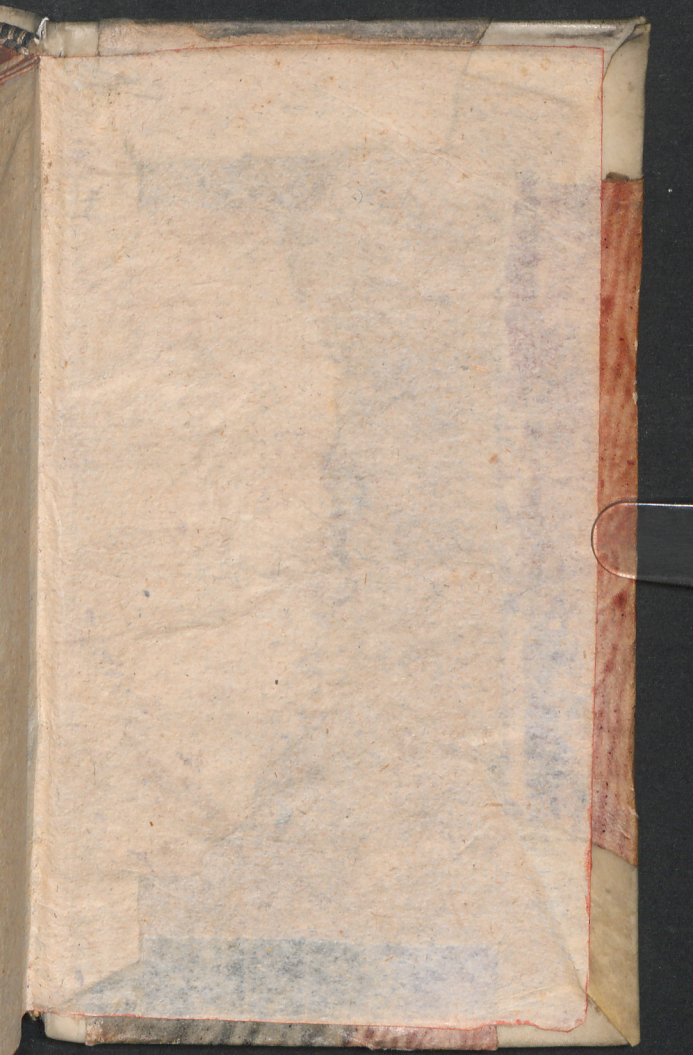

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0085
DFG

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0086
DFG

30. Φοβᾶσα σημᾶ εἰ

ὁ ἄγγελος· μὴν ματὶ ἠῦρες χάριν

31. λεις γε ἄνομά τ

γαστρωθῆ, καὶ θέ- ἢ νὰ καλέσῃς τὸ

32. καὶ θέ αὐθέντ θρόνον

εἶσθαι μέγας, ιὸς ὑψίστ· καὶ ὁ λει τῶ θῶσει τὸν πατρός τ

33. σπῆτι ἡ βασ

βασιλεύσει εἰς τὸ τὰς αἰῶνας, καὶ ἔλει ἔχει τέλος.

34. ἀγγελ ἐγὼ ἀ

μι εἶπε πρὸς τὸν εἶσθαι ἐτῶτο, ὁπῶ ζω;

35. ἐπένε ἐσένα, ἐπισκ μέλλε θέλει

η ὁ ἄγγελος, καὶ γιον θέλει ἔλθη εἰς τῶ ὑψίστ θέλει σε το καὶ ἐκεῖνο ὁπῶ ἀπὸ σένα ἅγιον, Θεῶ.

36. γενής

ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγ- αβεν καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 0938
Patch Reference numbers on UTT
C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11
mm Inch
10 09 03 02 01 C7
UB Rostock
05.15000

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067390847/phys_0087
DFG